

5 За три останні роки в Україні зафіксовано понад 5,8 тисячі терактів на мирних територіях. Як протидіяти загрозам?

8 На розгляд державних інстанцій готують пропозиції з найменування географічних об'єктів Антарктиди

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 13 СІЧНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№8 (6124)

ЦИТАТА ДНЯ

ПАВЛО РОЗЕНКО:

«Недержавне пенсійне страхування діє. Будь-яка людина може обрати недержавний пенсійний фонд і самостійно вносити туди кошти».

Віце-прем'єр-міністр про заклик до людей активніше використовувати цей механізм, щоб не бути залежним від держави в майбутньому

Порозуміння щодо мовного питання

ДИПЛОМАТІЯ. Україна та Румунія вирішили напрацювати спільний документ щодо втілення мовних положень нового закону про освіту, що враховуватиме права представників румунської національної меншини на навчання рідною мовою. Прес-служба МЗС повідомляє, що про це було домовлено під час зустрічі міністра закордонних справ України Павла Клімкіна та його румунського колеги Теодора Мелешкану, який перебував у Чернівцях з робочим візитом. У повідомленні також ідеться про те, що спільно з офіційними чиновниками румунської сторони у ході візиту було проведено зустріч з представниками румунської громади, керівниками та викладачами румунськомовних навчальних закладів Чернівецької області. Обговорювали шляхи врахування рекомендацій Венеціанської комісії стосовно статті 7 нашого освітнього закону.

Під час візиту українська сторона оголосила про свій намір відкрити у першій половині 2018 року пункти пропуску через українсько-румунський державний кордон «Красноільськ» та «Дяківці».

ЦИФРА ДНЯ

95% субвенцій

на розвиток інфраструктури використали торік 365 ОТГ. Їх загальна сума сягнула 1,5 млрд грн

Магістратурі потрібне ЗНО

Фото Володимира ЗАІКІ

АБІТУРІЄНТ-2018. Відтепер, вступаючи на деякі спеціальності, бакалаври складатимуть незалежне тестування з іноземної, а на правничі — ще й із фаху

Тривас передплата «Урядового кур'єра» на 2018 рік. Передплату приймають усі відділення зв'язку Укрпошти. Також її можна оформити на сайтах: ДП «Преса» www.presa.ua УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

Газета для тих, хто приймає рішення

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

ТЕЛЕКУР'ЄР

програми головних телеканалів України на сторінках «Урядового кур'єра»

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	28 грн	50 грн
на 3 місяці	84 грн	150 грн
на півроку	168 грн	300 грн
на рік	336 грн	600 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА!

Послуга за приймання передплати на 2018 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздруку»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 12 січня 2018 року

USD 2844.5711 за 100 доларів США

EUR 3418.3211 за 100 євро

RUB 4.9909 за 10 рублів

AU 376350.98 за 10 трійських унцій

AG 4838.62 за 10 трійських унцій

PT 275923.40 за 10 трійських унцій

PD 311480.54 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Пам'ятати про потреби людей

АКЦЕНТ. Прем'єр закликав місцеву владу реінвестувати кошти з бюджету на покращення життя пересічних громадян

Лора БОБК

для «Урядового кур'єра»

Що Прем'єр-міністр Володимир Гройсман прибув до Маріуполя, стало зрозумілим завдяки соціальній мережі Facebook. Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ був скупим на повідомлення про порядок денний глави уряду. В анонсі зазначали, що він присвятить п'ятницю робочій поїздки на Донеччину. Коротке відео на сторінці Володимира Гройсмана пролило трохи світла на інформаційний перебіг офіційних подій у регіоні. «Наживо: Донеччина, Маріуполь, Азовсталь. У межах робочої поїздки до регіону спілкуюся з ветеранами підприємства — обговорюємо перебіг пенсійної реформи», — було написано під відеороликом.

Вмикаєш його і чуєш від Прем'єра, що нас, українців, 45 мільйонів незалежно від мови, якою розмовляємо. Наступне зауваження глави уряду полягало в тому, що перша робоча поїздка 2018-го відбувається саме на Донеччину. Він запланував відвідини одного з КІПВВ. Про це йшлося: «Хочу подивитися, в яких умовах люди перетинають лінію розмежування. Знаю, що там багато проблем. Ми всі їх розв'яжемо. Щодня лінію розмежування перетинають люди. І ставлення до них має бути людським». За кілька секунд Прем'єр повідомив, що відвідає одну з місцевих лікарень.

Фото з мережі Фейсбук

У робочих поїздках Володимир Гройсман надає перевагу безпосередньому спілкуванню з людьми

Анонси завершуються фразою: «У мене на 2018 рік оптимістичні плани щодо змін у нашій країні. Повірте, що все дається дуже непросто. Але насправді те, що нам вдалося зробити в 2017 році, — стабілізувати ситуацію. Я прихав до Маріуполя не для того, щоб багато розповідати. Я хочу, щоб ви розповіли, що вас турбує і цікавить, хо-

чу, щоб ваше життя змінювалося. Хочу чітко розуміти, що турбує українців, і діяти сфокусовано. Для всіх нас на 2018 рік найголовніший пріоритет — зростання національної економіки. Так, це загальний вислів. Треба, щоб зростав ВВП понад 3%, але ми маємо зростати серйозними темпами. Нам треба і 5, і 7%. Що таке 7%? Це сотні мільярдів ви-

робленої української продукції, заробітних плат українців, це стоні тисяч робочих місць, це податки в місцеві бюджети. Це врешті нормальне якісне життя, бо все те, що наспрацює економіка, ми маємо з вами інвестувати в нормальне і якісне життя українців».

Володимир Гройсман нагадав про наміри уряду розпочати ка-

пітальний ремонт не тільки до-рір, а й усієї країни. Присутні почули, що завдяки главі уряду в Україні розпочалися децентралізаційні зміни й пенсійна реформа. Він підкреслив, що все тільки у стадії імплементації, що зміни з часом будуть ще відчутнішими.

А завданнями року Володимир Гройсман називає модернізацію залізниці, забезпечення якісного експорту української продукції, здобуття енергетичної незалежності, врегулювання цін на різні види товарів. Цей логічний ряд продовжила фраза про потребу інвестувати «економічне зростання в капітальний ремонт та модернізацію країни». Та найголовніше в цьому розрізі — пам'ятати про потреби людей.

Щодо мети поїздки до Маріуполя Прем'єр висловився лаконічно: «Незалежно від того, де ми працюємо, в якому секторі, ми формуємо програми, спрямовані на підтримку зокрема металургійного комплексу. Ми стимулюватимемо економіку й тими програмами, які передбачено в держбюджеті на 2018 рік. Я радий, що реформа децентралізації дала змогу Маріуполю наростити бюджет на мільярд гривень. Це півмільярда капітальних видатків. За ці кошти можна побудувати садочки, дороги, лікарні, закупити новий транспорт — робити все те, що для вас можливо. Ресурси, які заробляє економіка, реінвестуються на місця».

Країні потрібне економічне зростання

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

МЕТА. Минулий рік став періодом початку фундаментальних змін у соціальній сфері, передусім в освіті, медицині, пенсійній системі. А головне завдання на 2018-й — упровадження важливих перетворень в економіці. Таку позицію оприлюднив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман під час зустрічі з представниками експертного середовища. Він ініціював дискусію для обговорення дорожньої карти спільної роботи на 2018 рік і визначення акцентів, які протягом найближчих місяців мають стати основою ключових для держави рішень.

Ще торік у березні так само в колі експертів вдалося напрацювати пакет рішень з освіти, охорони здоров'я, і восени їх ухвалили на законодавчому рівні. Тепер на порядку денному питання приватизації, формування дерегуляційних ініціатив, Служби фінансових розслідувань тощо.

«Рухаємось далі і розраховуємо, що зможемо вже в січні виходити на ухвалення рішень, — сказав глава уряду. — Нам потрібне економічне зростання, і це фундаментальна мета, яку ми ставимо на цей рік».

Успіхи в економіці дадуть змогу завести Україну «на радар» великих інвесторів, які насправді чекають масштабної та прозорої приватизації, вдосконалення фінансової дисципліни й боргової політики, запровадження антикорупційних програм, а також наведення ладу в енергетиці, передусім на ринку газу — як у сегменті видобутку, так і в сегменті демонаполізації цієї галузі. Не менш важливою залишається й подальша реформа роботи Державної фіскальної служби, продовження співпраці з міжнародними фінансовими організаціями, вдосконалення системи надання субсидій, а також формування рішень щодо запровадження накопичувальної пенсійної системи зокрема для військових.

Торік уряд довів здатність генерувати необхідні ініціативи й проводити їх через Верховну Раду. Цей досвід став у пригоді в контексті соціальних перетворень. А нині він затребуваний для економічних реформ, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Володимир Гройсман укотре підкреслив, що закладений на 2018 рік орієнтир зростання економіки потребує рішень, які б сформували ефективний інвестиційний клімат, провели прозору й результативну приватизацію, окреслили цілі земельної реформи, продовжили реформу державного управління тощо. Саме тому Володимир Гройсман запропонував експертам скласти попередній план дій з найактуальніших тем і проблем, який буде опрацьовано на рівні уряду заради впровадження актуальних рішень.

Відмова від щеплень зле пожартувала над українцями

ПЕРЕСТОРОГА. Профільне міністерство підтримує запобіжні заходи проти поширення кору, запроваджені столичною владою

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Спалах кору в Україні триває, і Міністерство охорони здоров'я продовжує посилені заходи з вакцинації проти цього небезпечного захворювання, щоб запобігти епідемії. Тому фахівці відомства підтримують запровадження Київською міською державною адміністрацією запобіжних заходів у столиці.

За рішенням КМДА, не вакцинованих проти кору дітей не допускати до занять у шкільних і дошкільних навчальних закладах усіх форм власності. Ці заходи запроваджено на 21 день. Рекомендовано обмежити й проведення масових заходів. Начальники районних управлінь охорони здоров'я Києва розглядають можливість організації роботи кабінетів щеплень у вихідні. Станом на 11 січня 2018 року в столиці на кір захворіли 66 людей, із них 54 — діти.

За 11 місяців 2017 року в Україні зафіксували 3382 випадки захворювання на

кір. Найбільше в Івано-Франківській області — 1049, Одеській — 931, Закарпатській — 416. 5 людей в Одеській області померли, з них троє дітей.

Найбільше на кір хворіють діти, проте серед небезпечною значна кількість дорослих.

Про причини спалаху кору і захист від хвороби

Головна причина спалахів — низький рівень охоплення щепленнями. 2016 року менш як половину українських дітей щеплено від кору за графіком. Із вересня 2017-го за рішенням оперативного штабу МОЗ із реагування на ситуацію з кором в Україні тривають посилені заходи з імунізації, щоб охопити захистом якомога більше дітей. Тож у МОЗ закликають батьків вакцинувати дітей, щоб уберегти їх від такого небезпечного захворювання, як кір. Для захисту від кору необхідно отримати дві до-

зи вакцини КПК. В Україні наявна якісна ефективна безпечна вакцина КПК проти кору, паротиту й краснухи (пріорікс виробництва ГлаксоСмітКляйн, Бельгія).

До МОЗ надходять повідомлення про брак вакцини в деяких медичних закладах з різних регіонів. Відомство уважно стежить за такими сигналами і вживає заходів щодо термінового перерозподілу вакцин.

До уваги батьків: якщо вашій дитині незабаром виповнюється рік або 6 років, їй необхідно зробити щеплення за календарем щеплень. Якщо дитина пропустила першу чи другу дозу вакцини КПК за графіком, зверніться до медичного закладу й отримайте безоплатне щеплення якомога швидше. Для дорослих: якщо вас не вакцинували проти кору, вам також рекомендовано зробити таке щеплення.

Про вірус кору

Кір — одна з головних причин дитячої смертнос-

ті у світі. Він загрожує і дітям, і дорослим, не захищеним щепленням. Захворювання проявляється високою температурою, нежитьом, кашлем, висипом, іноді до симптомів додаються блювання і пронос. Кір небезпечний тим, що може ускладнитися пневмонією чи спричинити ураження головного мозку.

Вірус кору надзвичайно заразний, він швидко передається від хворої людини до здорової повітряно-крапельним шляхом, тобто під час вдихання найдрібніших крапель слизу, які потрапили в повітря під час чхання, кашлю або розмови хворого. Вірус може жити в повітрі й на поверхнях до двох годин після того, як хвора людина залишила приміщення.

На сьогодні існує високий ризик захворювання на кір серед дітей, які не отримали щеплення. Підлітки й дорослі, які раніше не хворіли на кір і не робили щеплення, також вразливі до захворювання. У дорослих перебіг кору зазвичай набагато тяжчий.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Маленькі послы миру

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ХРАМИ МЕНТАЛЬНОСТІ.

Рамковий документ — Меморандум про співпрацю між Рівненською та Луганською областями, укладений у жовтні 2016 року, доповнюється новим угодами. Їх активно укладають між собою райони.

2018-й розпочався з уже шостої за рахунком угоди — цього разу про партнерство в соціально-економічному та гуманітарно-культурному розвитку між Млинівською та Попаснянською райдержадміністраціями. Дубенський район має подібну угоду зі Станічно-Луганським, Рокитнівським — із Новопсковським, Костопільським — із Попаснянським, Корецький та Гошанський — із Новоайдарським. Здолбунівський район співпрацює із Волноваським, що на Донеччині.

Контакти ці не паперові, а цілком реальні. Скільки разів голови згаданих райдержадміністрацій Рівненщини особисто побували в прифронтових районах, годі й порахувати. З подарунками, які збирають усі небайдужі жителі Рівненщини: тут і сотні тонн продуктів і теплих речей, і виго-

Діти зі сходу побували в гостинних родинах на Рівненщині

товлені власноруч великодні та різдвяно-новорічні іграшки, й десятки кубометрів деревини для відновлення зруйнованих будинків та спорудження храмів. З допомогою працівників Рівненського Полісся такі православні храми з'явилися на лінії розмежування.

«Головне — не зруйнувати храми наших душ, своєю небайдужістю довести нашим співвітчизникам на сході, що вони нам потрібні, бо всі ми українці, — каже голова Рівненської облдержадміністрації Олексій Муляренко. — Особливу увагу звертаємо на дітей: саме їм, на моє тверде переконання, належить історична місія об'єднати Україну, зробити її сильною економічно. За період нашої співпраці понад 700 дітей зі сходу побували в гостинних родинах на Рівненщині, долучилися до заходів, які пропагують наші звичаї та традиції. І, як на мене, більшість із них повертається додому іншими: це наші маленькі послы миру й української ментальності.

15 талановитих дітей з Волновахи, які провели різдвяні канікули в Здолбунівському районі, відвідавши історичні місця, Олексій Муляренко запросив на новорічне дійство до обласного музично-драматичного театру і вручив їм подарунки. Разом із ровесниками вони щиро й завзято співали колядки — щоб добро в усій країні множилося.

Гості долучилися до заходів, які пропагують українські звичаї та традиції

Він воскрес, щоб знову з нами жити

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

У ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ПОЕТА.

Українського поета, земляка Василя Симоненка в Черкасах пам'ятають завжди. Саме тут він жив і працював у місцевих газетах. Черкаський період його життя було позначено високим звучанням поетичної музи. Початок січня в Шевченковому краї завжди проходить під знаком Василя Симоненка. 8 січня цього року йому б виповнилося 83. Однак через радянську систему помер молодим. А скільки б ще написав, скільки б міг зробити для країни, для кожного з нас!

Зібралися черкащани, щоб пошанувати поета біля місця його вічного спочинку. Продовжили біля пам'ятника у сквері його імені в центрі міста. Як зауважила черкаська письменниця Валентина Коваленко, рік у рік коло шанувальників таланту Василя Симоненка ширшає. Напевне, в час серйозних випробувань люди звертаються до наших великих правдословів. Звучали вірші незабутнього Василя, до підніжжя пам'ятників лягали живі квіти.

Поціновувачі творчості безкомпромисного, сміливого у думках, творах і вчинках Василя Симоненка зібралися в бібліотеці для юнацтва, названий ім'ям поета, на вечір роздум «Мій Василь Симо-

В його очах безмежна далина, він бачив аж за небокраєм...

ненко». Письменники, члени обласного літературного об'єднання, творча молодь, працівники книгозбір-

ні добрим словом згадували письменника, читали улюблені поезії. Кажуть, на слова Василя Симоненка вже на-

писано понад півсотні пісень, однак його творчість і надалі надихає професійних композиторів і самодіяльних митців на створення нових. Це підтвердили відомий черкаський журналіст, бард Володимир Радько та учасники гурту «Небесна» Ганна Небесних і Євгеній Богачов, які виконали власні пісні на вірші поета.

11 січня в Черкаській обласній філармонії відбувся літературно-мистецький вечір пам'яті Василя Симоненка «Я воскрес, щоб знову з вами жити». Звучала висока поезія, світла музика. Звучали спогади тих, хто знав і любив Василя. Учасники вчора підкреслювали: він був і залишається вірним сином України. Саме тому його вірші завжди актуальні, співзвучні прагненням українців, доходять до серця кожного. І вселяють впевненість у переможному завтрашньому дні.

Тож пам'ятаймо пророчі слова поета:

«Народ мій є!
Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить
мій народ!
Пощезнуть всі перевертні
й прибудли,
І орди завойовників-заброд!
Ви, байстрюки
катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є!
В його гарячих жилах
Козацька кров
пульсує і гуде!»

ПРОШУ СЛОВА!

І вашим і нашим?

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Щодня їду на роботу 24-м автобусом від Центрального залізничного вокзалу на вулицю Грушевського. Щоразу, коли автобус повертає з вулиці Симона Петлюри на бульвар Тараса Шевченка, бачу ліворуч закритий від людського ока жовто-синіми полотнами пам'ятник Миколі Щорсу. Тоді думаю, що червоному комдиву не дуже приємно дивитися на вулицю, названу ім'ям його запеклого ворога, навіть через залону.

Сьогодні вкотре проїжджаючи повз пам'ятник командирів 44-ї стрілецької (а до того — 1-ї Української радянської) дивізії, почув позаду: «Що ще потрібно відрубати Щорсу, аби його звідси нарешті забрали? Назавжди!» Я озирнувся й побачив не молодого вже чоловіка, який крізь вікно проводжав поглядом пам'ятник червоному комдиву. «О! Виявляється, я давно вже не був у Києві, — видав після паузи незнайомец. — Коневі Щорса вже ногу доточили! Значить, скоро й полотно приберуть, щоб на пам'ятник дивилися з гордістю кияни та гості міста».

Справді, замість обрубка передньої правої ноги кінь Миколи Щорса хвацько підняв догори вже повноцінну кінцівку. Це може означати, що пам'ятник стоятиме тут і в майбутньому.

Мені не дуже приємно, коли з постаментів силоміць скидають пам'ятники. Зокрема й Миколі Щорсу. Але мені не зрозуміло, чому нація не може нарешті остаточно визначитися, чи заслуговують на пам'ять і повагу люди, на честь яких були встановлені пам'ятники в Києві. 5 лютого 1919 року Перша українська дивізія під командуванням Миколи Щорса взяла Київ. Комдива по тому було призначено військовим комендантом міста. Тобто він став відповідальним (принаймні за 9 днів комендантства на Хрещатику) за обшуки в Києві, ревізії та вибивання без зайвого розголосу комісарами в катівнях ЧК прихованих цінностей у городян.

До речі, кияни «визволеного міста» не забули ще першого пришесть більшовиків в українську столицю 9 лютого 1918 року, коли «брати» з півночі (вам нічого це не нагадує?) нещадно обстрілювали Київ з великокаліберних гармат упродовж 9 днів. По одній лише Печерській лаврі, стверджують історики, було випущено понад 700 снарядів. Після такого обстрілу російська навала в найгірших традиціях середньовічної різанини почала розстрілювати, палити живцем і мордувати мирних жителів, яких, за різними даними, було винищено від 3 до 6 тисяч.

Вірний лєнінець Володимир Затонський про все побачене в Києві у лютому 1918 року писав так: «Ми увійшли в місто: трупи, трупи, кров. Тоді розстрілювали всіх, просто на вулиці». Самого товариша Затонського від кулі червоного патруля на вулиці врятував лише мандат члена Раднаркому РРФСР за підписом Ілліча.

І ось цю криваву орду привів до Києва вдруге Микола Щорс у 1919-му! Не знати про те, що робили більшовицькі мародери, він не міг. Тому мені після всього прочитаного про нього в історичній літературі не дуже приємно дивитися на тінь червоного комдива крізь полотна, нехай і пофарбовані в кольори нашого національного прапора.

До речі, до 1935 року пам'ять про Миколу Щорса зберігали тільки його рідні та бійці-однополчани. Навіть у Великій радянській енциклопедії про нього не згадували ні словом. І лише в лютому 1935-го, коли Йосип Сталін на зустрічі з кінематографістами запропонував Олександрові Довженку створити фільм про «українського Чапаєва», постать червоного комдива з'явилася з небуття. Щоб підтримати патріотичний дух радянського народу, якому потрібні були герої.

Фільм про Миколу Щорса вийшов на екрани 1939 року. Він став одним із найкасовіших у Радянському Союзі. І в Україні всі кинулися увічнювати пам'ять про «українського Чапаєва». Що ж стосується пам'ятника комдиву, то він з'явився на бульварі Тараса Шевченка 1954-го. За часів СРСР цю скульптуру було відзначено навіть на виставці в Парижі. Бо кінь Миколи Щорса, бачите, опирався не на чотири (як у решті відомих пам'ятників у світі), а на три ноги. У цьому була його цінність. Але попри це, на мою думку, такий ідол не може стояти на одній із центральних вулиць столиці незалежної Української держави. Бо не може Микола Щорс бути національним героєм, оскільки під час громадянської війни він (нехай не особисто) вбивав патріотично налаштованих українців, які обстоювали незалежність молоді держави у війську Симона Петлюри.

Дивуюся поклонінню українців не нашим героям: на території військового ліцею імені Івана Богуна в Києві тривалий час стоїть також закритий від людського ока банером пам'ятник російському полководцеві Олександрові Суворову. З Україною в нього нічого не пов'язано (крім Ізмаїльської фортеці). Тому дивуюся, чому досі в Україні не знайшлося скульптора, який увічнив би Івана Богуна.

Стирчить навпроти Бессарабки і гнилий зуб Володимира Леніна. Чіпляй на нього хоч 10 тризубів чи стільки само національних прапорів, Ілліч все одно засмічуватиме центр міста й намагатиметься повернути нас до свого більшовицького минулого. Та встановіть на Хрещатику пам'ятник Героям Небесної Сотні, й про ката Леніна всі забудуть назавжди!

Що ж до Щорса, то до революції на його місці був пам'ятник Олексієві Бобринському, який, за словами історика Михайла Кальницького, відіграв велику роль у розвитку цукрової промисловості в Україні. Хороший варіант, чи не так?

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Магістратурі потрібне ЗНО

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2017 р. № 1010-р
Київ

Про затвердження переліку та складу
госпітальних округів Одеської області

Затвердити перелік та склад госпітальних округів Одеської області згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2017 р. № 1010-р

ПЕРЕЛІК ТА СКЛАД
госпітальних округів Одеської області

Найменування госпітального округу	Склад госпітального округу
Госпітальний округ № 1	всі заклади охорони здоров'я, що забезпечують надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги населенню (далі – заклади), розміщені на території: м. Одеси м. Чорноморська м. Южного
Госпітальний округ № 2	заклади, розміщені на території: м. Теплодара Біляївського району Білгород-Дністровського району (Удобненська сільська рада) Овідіопольського району
Госпітальний округ № 3	заклади, розміщені на території: Березівського району Лиманського району Миколаївського району Іванівського району (Петрівська, Великобуялицька, Бузинівська, Павлинська сільські ради, Коноплянська сільська об'єднана територіальна громада)
Госпітальний округ № 4	заклади, розміщені на території: Роздільнянського району Великомихайлівського району Захарівського району (Захарівська, Войничівська, Павлівська, Росіянівська сільські ради) Ширяївського району Іванівського району (Іванівська, Баранівська, Білчанська, Северинівська сільські ради, Знам'янська сільська об'єднана територіальна громада)
Госпітальний округ № 5	заклади, розміщені на території: м. Подільська Ананіївського району Захарівського району (Василівська, Йосипівська, Карабанівська, Мар'янівська, Новозаріцька, Онилівська, Перехрестівська сільські ради, Затишанська селищна об'єднана територіальна громада) Окнянського району Подільського району
Госпітальний округ № 6	заклади, розміщені на території: м. Балти Балтського району Кодимського району Любашівського району Савранського району
Госпітальний округ № 7	заклади, розміщені на території: м. Білгорода-Дністровського Білгород-Дністровського району (Адамівська, Володимирівська, Карналівська, Краснокосянська, Миколаївська, Монашівська, Новоцаричанська, Підгірненська, Приморська, Руськоіванівська, Семенівська, Староцаричанська сільські ради, Старокозацька сільська об'єднана територіальна громада, Маразлівська сільська об'єднана територіальна громада, Шабівська сільська об'єднана територіальна громада, Мологівська сільська об'єднана територіальна громада) Саратського району (Кривобалківська сільська рада)
Госпітальний округ № 8	Татарбунарського району (Базар'янська сільська рада, Тузлівська сільська об'єднана територіальна громада)
Госпітальний округ № 9	заклади, розміщені на території: Арцизького району Саратського району (Саратська селищна рада, Введенська, Долинська, Забарівська, Зорянська, Кулевчанська, Миколаївсько-Новоросійська, Мирнопільська, Михайлівська, Міняйлівська, Надеждинська, Новоселівська, Петропавлівська, Плахтівська, Розівська, Ройлянська, Світлодолинська, Сергіївська, Старосільська, Успенівська, Фараонівська, Ярославська сільські ради) Татарбунарського району (Татарбунарська міська рада, Баштанська, Білоліська, Борисівська, Вишнівська, Глибочківська, Дивізійська, Дмитрівська, Жовтоярська, Кочкуватська, Нерушайська, Приморська, Рибальська, Струмківська сільські ради, Лиманська сільська об'єднана територіальна громада) Тарутинського району заклади, розміщені на території: м. Ізмаїла Болградського району Ізмаїльського району Кілійського району Ренійського району

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 січня 2018 р. № 3-р
Київ

Про призначення Стефанишиної О. А.
заступником Міністра охорони здоров'я
України з питань європейської інтеграції

Призначити Стефанишину Ольгу Анатоліївну заступником Міністра охорони здоров'я України з питань європейської інтеграції.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Інна КОВАЛІВ,
«Урядовий кур'єр»

Кожен майбутній випускник школи знає: щоб стати студентом, потрібно скласти ЗНО й онлайн подати заяви до кількох вишів. Проте далеко не всі потенційні бакалаври, плануючи підвищувати власний освітній рівень, уявляють, як вступити до магістратури.

«УК» опитав знайомих студентів, які навчаються на четвертому курсі в університетах Києва, Львова і Чернівців. Навдивовижу молодь різних спеціальностей (від правників і біологів до журналістів і філологів) не змогла чітко відповісти на два запитання: влітку під час вступу складатимуть тести чи іспити, і чи зарахують отримані бали в інших вишах? Щоб допомогти юним фахівцям з'ясувати всі тонкощі другого вступу, звернулася до провідних вишів України.

Чи справді
цінується
іноземна?

Якщо закінчуєте бакалаврат і бажаєте навчатися в магістратурі, потрібно пройти конкурсний добір. Його у вишах здійснюють за підсумками вступних випробувань. Якими вони будуть у 2018 році? Цьогоріч специфіка полягає в тому, що етапи вступу трохи різнитимуться залежно від спеціальності.

На більшість напрямів підготовки потрібно в липні у паперовій формі подати заяви й документи до приймальних комісій обраних вишів. Якщо ж завершуєте навчання за ступенем бакалавра з однієї спеціальності й прагнете розширити професійні можливості і вступити на магістратуру за іншою, спершу доведеться скласти додаткове вступне випробування — раніше, ніж решту іспитів. Скажімо, якщо закінчуєте бакалаврат із журналістики і хочете вступити в магістратуру з політології чи соціології. Зазвичай додаткове вступне випробування оцінюють за двобальною шкалою на кшталт заліку «склав/не склав». Якщо не склали, втрачаєте право брати участь у конкурсному доборі на цю освітню програму. Зазвичай перевірка знань має форму тесту — на його виконання відводять щонайбільше 90 хвилин.

Далі на цих вступників (а також на тих, хто вступатиме в магістратуру за своєю спеціальністю) чекають два іспити: з іноземної мови та фаху. Як вони відбуватимуться у найрейтинговіших вишах?

«Три роки тому ми запровадили єдиний вступний іспит з іноземної мови (окрім філологів та Інституту міжнародних відносин). Його складали всі наші абітурієнти під час вступу до магістратури в

межах вишу, — розповідає проректор з науково-педагогічної роботи Київського національного університету імені Тараса Шевченка Володимир Бугров. — Приміром, якщо обирали дві спеціальності за перехресним вступом, відмінність полягала лише у складанні іспиту з фаху і додатковому випробуванні. Тобто вступник лише раз складав іспит з іноземної. Нині для тих спеціальностей, які не складатимуть ЗНО, такі правила залишаються. Під час іспиту з іноземної студенти виконують письмові завдання у присутності одних викладачів, а перевіряє зашифровані роботи інша комісія».

В умовах вступу до вишу прописано, що «абітурієнт складає в університеті єдиний іспит з іноземної мови незалежно від того, скільки та які освітні програми він обрав». Вступник має підтвердити володіння іноземною мовою на рівні, не нижчому за В2. У КНУ імені Т. Шевченка єдиний іс-

Бакалаври, які вступатимуть
на гуманітарні спеціальності,
соціальні й поведінкові науки,
замість іспиту складатимуть незалежне
оцінювання з іноземної мови

пит з іноземної зарахують автоматично, якщо студент має один з міжнародних сертифікатів, що підтверджують володіння мовою (наприклад IELTS).

«Як відбувається фаховий іспит?» — цікавлюся. «У нас є спеціальності, де треба пройти тест в електронній формі, скажімо на біологію, на інші — письмово, іноді навіть з розгорнутою відповіддю, — пояснює Володимир Бугров. — Є спеціальності, де, крім письмової відповіді, потрібно відповідати ще й усно, приміром вступний іспит на філологію має містити усну складову, оскільки треба почути людину. Тобто все залежить від специфіки спеціальності. Зауважу: іспит з фаху доведеться складати в кожному університеті окремо. Адже кожен виш шукає свого абітурієнта, тож має власні вимоги. Проте стандарт бакалаврської підготовки дає змогу більш-менш порівнювати знання — програми підготовки бакалаврів подібні. Скажімо, з філософії — і в КНУ, й у ЛНУ, і в НаУКМА студенти вивчають античну, філософію періоду середньовіччя, сучасну. Тому людина орієнтується в цій тематиці, а вже конкретні питання виписують залежно від спеціалізації. Наприклад, у нас більше заважають на історію науки, теоретичну й практичну філософію. Можливо, в іншому виші робитимуть акцент на культурологію».

Результати за випробування увійдуть до загального конкурсного бала: оцінка вступного іспиту

з іноземної мови (1 бал, якщо склав, і 0 балів та недопуск до іспиту з фаху, якщо не склав), оцінка іспиту з фаху (за шкалою від 100 до 200 балів) і додаткові бали за навчальні й наукові досягнення — олімпіади тощо (10 балів). До речі, у КНУ не враховують середнього бала додатка до диплома бакалавра, однак в умовах вступу прописано, що потрібно мати не нижче як 60 балів.

Натомість у місті Лева за володіння англійською, німецькою чи французькою додадуть аж 30 балів. «Випробування з іноземної мови та фахові іспити у насому виші відбуваються у формі тестування. Ми вже апробуємо це багато років, — запевняє відповідальний секретар приймальної комісії Львівського національного університету імені Івана Франка Андрій Гукалюк. — Кожен абітурієнт може побачити в умовах вступу, як формується загальний конкурсний бал: оцінка іспиту з іноземної (від 0 до 30 балів), оцін-

треба скласти значно раніше — до 31 травня. Потім у липні слід подати заяви до приймальних комісій. А 11 липня скласти ЗНО з іноземної, далі — звичайний іспит з фаху.

Підводні камені
для правників

Найбільше новацій чекає на тих, хто здобуватиме ступінь магістра з права або міжнародного права. Торік правники вперше в усіх вишах складала комплексне ЗНО, так би мовити, три в одному: фахове випробування, тест на загальноправничу компетентність та іноземну мову. Цьогоріч МОН вирішило розділити перевірку знань з фаху й іноземної. Тож на майбутніх магістрів-правників чекатиме два ЗНО: 11 липня — з іноземної й 13 липня — з фаху. Вони теж мають зареєструватися на ЗНО з 14 травня до 5 червня. Заяви слід подавати лише в електронній формі (є винятки, пов'язані зі зміною прізвища тощо).

Ризики для правників чітко називають у ЛНУ ім. Івана Франка. «Правники реєструються на тестування й складають його зовні. Більшість бакалаврів не знатиме, що потрібно скласти додаткове вступне випробування ще до 31 травня, якщо навчалися на іншій спеціальності, — зауважує Андрій Гукалюк. — Бо якщо на магістратуру з права ми набираємо лише бакалаврів-правників (в інших вишах інакше), яким не потрібно проходити таку перевірку знань, то на міжнародне право можуть вступати студенти інших спеціальностей — саме їм треба скласти додаткове випробування. На жаль, левова частка вступників достеменно не вчитується в умови прийому, тож прийдуть улітку й лише тоді з'ясують, що ще у травні мали скласти іспит. Тож раджу ґрунтовніше ознайомлюватися з важливими правилами вступу».

Правники, серед них і міжнародники, — єдині, хто вступатиме за широким всеукраїнським конкурсом (як випускники шкіл на бакалаврат), оскільки складають ЗНО і з фаху, і з мови. Загалом майбутні служителі Феміди матимуть змогу подати до п'яти заяв на бюджет у різні університети і вказати їхню пріоритетність. Кількість заяв на контракт не обмежено. Підсумковий конкурсний бал у таких абітурієнтів складається лише з результатів ЗНО: з іноземної, за тест із права та загальних навчальних правничих компетентностей.

У МОН зазначають: широкий конкурс — ефективна методика забезпечення справедливого розподілу місць держзамовлення, завдяки чому бюджетне місце відтепер ходитиме за кращим вступником не лише на бакалаврат, а й у магістратуру.

ка фахового випробування (від 0 до 50) і середній бал документа про здобутий освітній рівень (до 20 балів). Якщо перші два елементи обов'язкові, третій МОН залишило на вибір університетів. Ми встановили середній бал документа про освіту, деякі виші додають бали за участь у міжнародних олімпіадах».

Не прогайте:
іспит
до 31 травня!

Бакалаври, які вступатимуть у магістратуру на гуманітарні спеціальності, соціальні й поведінкові науки, замість іспиту складатимуть ЗНО з іноземної. Такі новації в Умовах вступу до вишів на 2018 рік запровадило Міністерство освіти і науки. Незалежне оцінювання доведеться проходити всім, хто обере історію й археологію, філософію, культурологію, економіку, політологію, психологію, соціологію, журналістику, туризм, міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії, міжнародні економічні відносини.

Для всіх цих абітурієнтів вступ до магістратури різнитиметься й у строках. Приміром, з 14 травня по 5 червня вже потрібно зареєструватися на участь у ЗНО і створити віртуальний кабінет вступника. Важливо пам'ятати: якщо на бакалавраті здобували інший фах, а вступатимете в магістратуру на цю спеціальність, додатково вступне випробування

ТЕРИТОРІЯ БЕЗПЕКИ

Особливості тероризму по-українському

ГОСТРА ТЕМА. Ми залишаємося у топ-20 країн Європи з надвисокими загрозами

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

За три останні роки в Україні зафіксовано понад 5,8 тисячі терактів на мирних територіях. І хоч їхня кількість торік зменшилась порівняно з 2016-м, вони стали більш жорстокими, персональними і символічними. Тому, зауважують фахівці, прогнозувати, що тероризм та екстремізм у нашій державі у 2018 році можуть повністю подолати, поки що немає підстав. Саме такі висновки оприлюднили нещодавно фахівці Українського інституту дослідження екстремізму. Докладніше про це розповів під час недавнього брифінгу заступник директора інституту Богдан Петренко.

На лінії зіткнення
й на мирних
територіях

Торік ГПУ зафіксувала зменшення кримінальних проваджень за статтею «терористичний акт» зі 155 на місяць у 2016-му до 124. Проте, за словами Богдана Петренка, в хід ішли жорстокіші методи — наприклад, використання вибухівки у населених пунктах, що призвело до жертв серед цивільного населення, зокрема дітей.

Богдан Петренко звернув увагу й на інциденти на лінії зіткнення. За даними Генштабу, протягом 2017 року у зоні проведення АТО бойові втрати серед представників ЗСУ становили 192 людини. Проте гинуть не тільки військові, а й добровольці, волонтери та інші, які під час бойових дій перебували на лінії вогню. Ці так звані небойові втрати фіксують у Книзі пам'яті полеглих за Україну. Тож фактично ціна умовного миру на територіях, де не тривають бойові дії, торік становила в середньому 27 життів наших вояків на місяць. Це менше, ніж у 2016-му, коли цей показник сягав 46 загиблих на місяць, і значно менше, ніж у 2015-му, — 96 загиблих на місяць. Однак не маємо забувати, що кожен загиблий — чийсь син, чоловік, батько. І його втрата — трагедія для рідних і близьких.

Найбільші загострення на фронті з великими втратами зазвичай відбувалися, за спостереженням фахівців, після закінчення чергового невдалого перемир'я й тоді, коли керівництво Росії намагалось «перевірити нерви Аме-

Експерт-криміналіст досліджує місце вибуху

рики на міцність» — під час виборів у США та після інавгурації президента Трампа, щоб дізнатися, як американці зреагують на загострення подій на фронті.

Нині, кажуть фахівці, порівняно з 2015—2016 роками ескалація на лінії фронту трохи зменшилась. У прогнозах на 2018 рік — по-

так званих ДНР та ЛНР і з Криму. Тож і тлумачити ці теракти наші громадяни можуть по-різному. Здебільшого розглядають кілька версій. Одна з них — здійснення на нашій території агресії Росії через цих маріонеток, як варіант — місцеві внутрішньополітичні розбірки. Інша — так відво-

Якщо на Заході найчастіше відповідальність за теракти бере на себе «Ісламська держава», у нас — ніколи й ніхто. Хоч зрозуміло, що за чималою кількістю таких терактів слід Росії.

дальше її зниження, якщо, звісно, Росія не викине чергового коника.

Специфіка
тривожного явища

Отже, фахівці називають такі особливості тероризму по-українськи.

1. Гібридність. Якщо на Заході найчастіше відповідальність за теракти бере на себе «Ісламська держава», у нас — ніколи й ніхто. Хоч зрозуміло, що за чималою кількістю таких терактів слід Росії.

2. Більшість виконавців, яких вдалося затримати, — громадяни України. Тенденція останнього року — ці громадяни походять з

лікають увагу спільноти від якихось інших подій. І більше значення замовників цих терактів, переконаний експерт, має не кількість жертв чи обсяги руйнувань, а політичний резонанс та інформаційний розголос.

3. Персоналізація резонансних убивств. Тут експерт згадав убивства з «чеченським слідом». Ідеться про загибель Аміни Окуєвої й Тимура Махаури (машина із грузинськими номерами вибухнула у Києві на Бессарабській площі), вбивства вітчизняних спецслужбовців як провокації проти стояння між СБУ та силовиками псевдореспублік із намаганням перевести конфлікт у зону громадянського (вбивства полковни-

ка Головного управління розвідки Міноборони Максима Шаповала, полковників СБУ Юрія Возного та Олександра Хараберюша), росіян, які попросили притулку в Україні через політичні переслідування, та усунення джерела інформації (Дениса Вороненкова).

Щодо замаху на нардепа Ігоря Мосійчука Богдан Петренко вважає, що нині жоден політичний діяч у країні не об'єднає навколо себе достатньої кількості людей, щоб убивство такого ватажка призвело до політичного колапсу. Тож особу для такого теракту серед українських політиків обирають навмання, а виконання проходить за принципом аби більше шуму.

4. Символічність терактів: вони відбувалися на День Конституції, день народження Президента України. А також були атаки на символи — вандалізм та знищення пам'ятників, важливих для українців, — як-от героїв Небесної Сотні та загиблих в АТО, пам'ятника в Бабиному Яру тощо.

5. Періодичність і чергування різних типів терактів. «Червень — збільшення кібератак, вересень-жовтень — період персональних убивств, зокрема і з використанням вибухівки, листопад для нас був місяцем псевдотерору, великої кількості телефонних мінуваль, а грудень — зростанням інтенсивності зіткнень на лінії розмежування. Таке чергування важливе, оскільки Росія не зацікавлена у зростанні масовості й кривавості атак. Адже в нашому суспільстві це зазвичай спричиняє його єднання, опір агресорові та посилення діяльності поліції й спецслужб. А ось зміна типів і часу атак покликана не дозволити правоохоронцям зосередитися на одній конкретній версії й переслідуванні конкретних винуватців, що продукує недовіру звичайних людей до правоохоронців і державницьких інституцій», — пояснив фахівець.

Що чекає
в цьому році

До загроз, із якими українське суспільство боротиметься у 2018 році, експерти зараховують кі-

бертероризм, зокрема так звані групи смерті. Ідеться не лише про зомбування людей на власне знищення, а й про соціальні наслідки (горе для рідних тощо), які хвилями можуть піти по країні.

Найбільші загрози для України, на переконання Богдана Петренка, цього року продукуватиме Росія.

— Напередодні виборів президента РФ путінський штаб прагнучим мобілізувати населення для підтримки Путіна. А така мобілізація можлива через продукування зовнішньої загрози. Актуальні загрози атак на свята. По-перше, це спричиняє зменшення присутності на них людей, що є підставою стверджувати, що українці не поважають визначні державні дати. По-друге, це війна символів. Тобто формування в українця стереотипу, що державне свято — це жертви та загрози, а не позитивні настрої, — зауважив Богдан Петренко.

Окрім того, невдоволення людей різними аспектами життя призводить до виходу їх на мирні мітинги. Відбуватимуться вони й 2018-го — можливо, з бійками, зіткненнями з правоохоронцями та завуальованими чи відкритими терактами. І не лише під час політичних, а й під час звичайних масових заходів — спортивних, музичних, соціальних, різних флешмобів тощо.

За твердженням фахівця, можуть бути проблеми на кордоні Херсонщини і Криму, де Росія збирається будувати стіну на так званому новому державному кордоні.

Серйозна внутрішня небезпека, на яку експерти Українського інституту дослідження екстремізму звертають особливу увагу, — ефект наслідування в суспільстві. Та чи не найголовнішою проблемою у боротьбі з тероризмом в Україні фахівець вважає брак дієвої системи покарань. Адже із зареєстрованих за майже 4 останні роки 5804 кримінальних справ за статтею «терористичний акт» було покарано лише 15 осіб.

Насамкінець. Отже, хоч Україна торік і опустилася з 11-го на 17-те місце у загальноєвропейському рейтингу країн з найвищими ризиками тероризму, ми ще залишаємося в ньому серед топ-20 таких країн. А тому маємо самі бути мудрими і обережними, щоб не піддаватися на провокації і так не підтримувати це ганебне явище.

Телефонні аноніми-«мінувальники» понесуть покарання

Відділ соціально-правових питань
«Урядового кур'єра»

БУДЬМО ОБАЧНІ! Ще кілька років тому анонімні повідомлення про замінування громадських місць більшість людей сприймала або як недолугий жарт, або як спробу затримати потяг чи автобус, на який не встигав пасажир, або ж намагання школярів уникнути контрольних робіт.

Однак, з початком бойових дій на території Луганщини та Донеччини та проведенням АТО такі сигнали сприймаються більш ніж серйозно. Люди стали пильнішими, частіше повідомляють правоохоронцям про підозрілі предмети. За кожним дзвінком відповідні служби ретельно оглядають «заміновані» об'єкти. Значна частина таких

повідомлень — справа рук нетверезих людей або хуліганів. До речі, зауважують у СБУ, перебування у стані алкогольного сп'яніння є обтяжуючою обставиною вчинення злочину.

Завдяки професійним діям правоохоронців встановлення, затримання та притягнення до відповідальності так званих мінерів — лише питання часу.

Зокрема, лише наприкінці минулого року СБУ спільно з поліцією викрили шість телефонних терористів у різних регіонах країни. Так, в Одесі затримали двох молодиків, які вигадали історію про «мінування» міського супермаркету та магазину, а також місцевого жителя, який не раз погрожував мінуванням супермаркету, спортмайданчика та кав'ярні в обласно-

му центрі. У Херсоні викрили аноніма, який повідомляв про мінування супермаркету. А в Кропивницькому співробітники СБУ встановили та затримали зловмисника, який погрожував влаштувати вибухи на міських інфраструктурних об'єктах.

Не виняток і цей рік: анонім повідомив про те, що нібито заміновано електропід'їзд Київ—Фастів. Співробітники СБУ та поліції встановили і затримали зловмисника — ним виявився житель Київщини, який дзвонив «під мухою».

В СБУ зауважують, що незалежно від мотивів телефонних терористів, їхні дії кваліфікуються згідно зі статтею 259 Кримінального кодексу України: завідомо хибне повідомлення про мінування будь-яких об'єктів карається позбавленням волі на строк від 2 до 6 років. За по-

вторний дзвінок зловмисника можуть засудити від 4 до 8 років.

Трапляються дзвінки з погрозами терористичного характеру з території РФ, а також окремих районів Донеччини та Луганщини, які тимчасово не підконтрольні орга-

нам держави України, що може свідчити про намагання зловмисників дестабілізувати суспільно-політичну обстановку в державі, посіяти паніку серед людей, відволікти правоохоронців на перевірку хибних викликів.

ЩО РОБИТИ

Фахівці рекомендують людям, які перебувають на «замінованому» об'єкті, зберігати спокій та витримку, без паніки залишити його шляхами, вказаними персоналом закладу або правоохоронцями, ні в якому разі, навіть у критичних ситуаціях, не створювати тисняву під час евакуаційних заходів.

Тим, хто виявив підозрілий предмет (сумку, пакунок, тощо) у громадському місці, — негайно повідомити про це черговому по спецлінії «102», вказавши свої дані, обставини виявлення підозрілого предмета, а далі діяти виключно за вказівками правоохоронців. Суворо заборонено самостійно торкатися, нахилити, переміщувати тощо підозрілий предмет.

СУСПІЛЬСТВО

Нові вікна для маленького Миколки

ДОБРО. На Луганщині ремонтують будинки в межах ініціативи «Папа для України»

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Бути багатодітною сім'єю — це і велика нагорода, і щоденна праця. Поцілунки, обійми, позитивні емоції і любов — з одного боку, а з іншого — повсякденні труднощі, які потрібно долати. З родиною із села Вільхове Станично-Луганського району працівники благодійного фонду «СОС Дитячі містечка Україна» познайомилися в лютому 2017 року. Мама одна виховує п'ятьох дітей. Причому один із них, шестирічний Миколка, через те, що лікарі вчасно не змогли поставити точний діагноз, став інвалідом. Власного житла родина не має, знімає будинок, щоправда, поццастило — без орендної плати. Матеріальне становище сім'ї дуже складне, бо постійно потрібно купувати дорогі медичні препарати для Миколки, а ще — дитяче харчування і підгузки для Світлани, якій всього рік. Та нещодавно сім'я дочекалася особливого сюрпризу — в рамках проекту «Продовження

надзвичайного реагування і допомоги з раннього відновлення «СОС Дитячі містечка Україна» на підконтрольній території Луганської області з акцентом на підготовку до зими» планується низка заходів з утеплення житла й для цієї малозабезпеченої сім'ї.

«Папа Римський закликав людей по всьому світу допомогти і підтримати постраждалих дітей сходу України. І це вже третій проект в рамках ініціативи «Папа для України», — каже директор Луганського відділення Міжнародної благодійної організації «СОС Дитячі містечка Україна» Людмила Харченко. За її словами, мета цієї діяльності — зменшити вплив конфлікту на життя вразливих дітей та їхніх родин, а також прийомних сімей. У рамках акції заплановано задовольнити базові гуманітарні потреби дітей віком до трьох років та вагітних жінок, підтримати фізичне та психічне здоров'я хлопчиків і дівчаток. Понад 4200

Луганське відділення Міжнародної благодійної організації «СОС Дитячі містечка» запропонувало дітям із сімей, які перебувають під патронатом, написати листи Дідові Морозу і розповісти про свої мрії

осіб отримають допомогу в рамках нової ініціативи.

«Але тепер, окрім підтримки малюків предметами гуманітарного характеру, додалися можливості допомогти таким сім'ям із ремонтом їхнього

житла. Тож проект більш об'ємний і складний в реалізації», — підкреслює Людмила Харченко.

Перші будинки, де проведуть ремонти, вже відібрано у Старобільському районі. Обстежується житло в Попаснянсько-

му, Новоайдарському та Станично-Луганському — тобто прифронтових районах, які розташовані біля лінії розмежування. Насамперед ідеться про сім'ї, члени яких мають статус тимчасово переміщених осіб, а також про родини,

які опинилися в складних життєвих обставинах.

За словами Людмили Харченко, планують надати допомогу більш як 50 сім'ям. Проводитимуть ремонти, у тому числі такі істотні, як заміна даху, опалювальної системи, утеплення підлоги. Час реалізації проекту — до березня. Підприємці визначені, будівельники розпочинають роботу.

«Для мене була показовою реакція будівельних бригад. Ми їм озвучили завдання і пояснили, чого хочемо. Люди поїхали подивитися фронт робіт. І потім зізналися, що й гадки не мали, як тяжко живуть деякі родини, — розповідає про особливості роботи Людмила Харченко. — А люди радіють, що процес розпочався, адже якщо ми прийшли вже з будівельниками, отже, ремонт неодмінно буде. Поставлять нові вікна, а десять зможуть облаштувати веранду, щоб випаровування під час приготування їжі не стояли, як смог, у житловій кімнаті... Словом, дякують за надію, що життя зміниться на краще».

Шанс на життя в родинному колі

ПІДТРИМКА. Запорізька область підвищує стандарти захисту прав дітей

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

Реалізація права кожної дитини на життя в родинному колі є визначальною в соціально-політичній нашій державі загалом і в Запорізькій області зокрема. Нині на первинному обліку служб у справах дітей у краї перебуває 3750 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. За дев'ять місяців 2017 року створено сім прийомних сімей та два дитбудинки сімейного типу. Нині в області існує 207 прийомних сімей, в яких виховується 432 дитини, та 31 дитбудинок сімейного типу з 211 дітьми (з урахуванням переселенців із зони проведення АТО). Тож можна стверджувати, що в області багато уваги приділяють підвищенню стандартів захисту прав дітей.

Тренінги для батьків-вихователів

Нещодавно Запоріжжя відвідала голова секретаріату міжфракційного депутатського об'єднання «Захист прав дитини — пріоритет держави», експерт з питань дітей, кандидат політичних наук Людмила Волинець. Вона займається дитячою темою вже 20 років, провела низку семінарів-тренінгів для батьків-вихователів дитбудинків сімейного типу та прийомних батьків, представни-

ків громадських організацій та благодійних фондів, які захищають права дітей, керівників територіальних служб у справах дітей, закладів соціального захисту дітей у Запорізькій області. Говорили про практичні засади деінституалізації дитячих закладів, забезпечення функцій із захисту прав дитини в контексті децентралізації органів влади. 180 вихователів та батьків-засновників прийомних родин відвідали такі тренінги.

Перший заступник голови Запорізької обласної ради Єгор Семенков наголосив, що обласна влада всіляко сприяє появі та розвитку прийомних сімей. «П'ятиразове харчування, затишні спальні кімнати, новенькі іграшки — завдяки бюджетам усіх рівнів це стало обов'язковим у комунальних інтернатних закладах, — зазначив він. — Та все це не замінить сімейного тепла і любові прийомних батьків. Тож ми щиро зацікавлені в тому, щоб якомога більше запорізьких дітей змінили статус інтернатівських і отримали шанс на життя в родинному колі».

Житло за бюджетні кошти

Турбуються в області й про житло для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Зокрема, в Гуляйпільському районі напередодні Нового року троє молодих лю-

дей із цих категорій отримали ключі від довгоочікуваних квартир, які їм купила об'єднана територіальна громада — завдяки реалізації програми придбання соціального житла.

За офіційними даними Служби у справах дітей Запорізької ОДА, на подібні цілі з обласного бюджету виділено 18,6 мільйона гривень субвенції бюджетам міст та районів області в умовах 50-відсоткового співфінансування. Торік таким чином придбано 12 житлових об'єктів. А це, вперше за роки незалежності, згідно із Законом України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» передбачені субвенції з держбюджету місцевим бюджетам на будівництво, капремонт чи реконструкцію малих групових будинків, будинків підтриманого проживання, будівництво і придбання житла для дитбудинків сімейного типу, соціального житла для дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їхнього числа, на виготовлення проектно-кошторисної документації тощо. У рамках цієї програми Запорізькій області торік було виділено понад 18,6 мільйона гривень. За ці кошти придбано 47 житлових об'єктів для надання соціального житла і ще два — для організації дитбудинків сімейного типу.

Програма діє і цього року. Так, Держбюджетом України на 2018 рік для Запорізької області передбачено ще понад 18,6 мільйона гривень на придбання житла для дітей відповідних категорій.

Рабство третього тисячоліття

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПРОБЛЕМА. За останні півтора року благодійна організація «Від серця до серця» виявила на Черкащині 19 постраждалих від торгівлі людьми.

На Черкащині прагнуть ефективно протидіяти торгівлі людьми. Так, нещодавно семеро черкащан офіційно отримали статус постраждалих від такої торгівлі. Справа ще одного нині на розгляді у Міністерстві соціальної політики. Такі дані назвала фахівець Благодійної організації «Від серця до серця» Марина Стадник, яка виявляє таких постраждалих та надає їм реінтеграційні послуги, допомагає в отриманні цих статусів у державних органах. Нині ж у реінтеграційному центрі благодійної організації перебуває 23 особи, яких вдалося витягти з лап «рабовласників» за останні два роки.

— Види експлуатації цих постраждалих різні. Зазвичай, це змішана експлуатація — трудова і сексуальна. За 2017 рік опікуємось трьома особами, — розповідає Марина Стадник. — Нині активно працюємо над тим, щоб навчити фахівців соціальних установ — служби у справах дітей, центру соцслужб та інтернатних закладів — виявляти і протидіяти випадкам торгівлі людьми. Працюємо також із психологами та соціальними педагогами цих закладів, аби вони могли надавати допомогу таким постраждалим та попереджували такі випадки. До активної робо-

ти з протидії торгівлі людьми залучили й сектор ювенальної превенції. Також благодійники докладають зусиль, аби було надано офіційний статус постраждалої особи від торгівлі людьми малолітній дитині, яку навесні мати намагалася продати за 15 тисяч гривень.

— Нині цей малюк у закладі «Малюк». Ми хочемо отримати для дитини цей статус із кількох причин. По-перше, вона матиме право на повноцінне медичне обстеження, а також заклад, у якому перебуває, одержить додаткову допомогу, а по-друге, ми апробуємо на практиці в Черкащині механізм надання такого статусу дитині, що дасть нам змогу спільно з державними службами нагромадити певний досвід, — розповідає Марина Стадник.

Нині найпоширенішими формами рабства вважають трудову, сексуальну експлуатацію, а також примус до сороміцьких чи відразливих дій (втягнення у злочинну діяльність). За статистикою, в Україні 91% постраждалих — це саме ті, хто зазнав трудової експлуатації. На Черкащині цей показник становить 46%. Є шокуюча статистика, згідно з якою нині у рабстві перебуває більше людей, ніж у часи, коли це було узаконено. За останні півтора року лише благодійна організація «Від серця до серця» виявила на території Черкащини 19 осіб, які постраждали від торгівлі людьми. Є випадки, коли постраждалі перебувають за кордоном, тож активісти надають їм підтримку і супровід рідним.

ДОВІДКА «УК»

За період з січня по червень 2017 року Представництво міжнародної організації з міграції (МОМ) в Україні виявило 639 осіб, які постраждали від торгівлі людьми з метою трудової та сексуальної експлуатації, у 23 країнах, зокрема в Україні, та надало їм допомогу. Цей показник на 30% вищий порівняно з аналогічним періодом 2016 року. Підвищення вразливості населення щодо ризику потрапити у ситуацію торгівлі людьми, як вважають фахівці, ймовірно пов'язане із затяжним воєнним конфліктом, а також політичною, економічною та соціальною нестабільністю в Україні.

КУЛЬТУРА

«Мені цікаво простежити, як пуповинний зв'язок з батьківщиною позначався на творчості моїх героїв»

Письменник
Олександр БАЛАБКО

Нещодавно виданий роман-есе «Олександр Вертинський, нащадок Гоголя» популярного українського письменника Олександра Балабка чернівецьке видавництво «Букрек» уже презентувало на міжнародних книжкових ярмарках. Обравши динамічну форму оповіді — подорож місцями життя цікавої особистості від Києва до Стамбула, Парижа, Москви і Шанхая, автор розповідає про інших талановитих українців, які знаходили і втрачали себе у світах широкіх.

Роман-есе автономний і водночас продовження серії книжок автора «Стежками українців у світах». Коли занурюєшся у його сторінки, не покидає відчуття, що автор укотре намагається зрозуміти ментальну формулу українців — пошуки кращої долі за межами рідної землі. Про людину, яка зазнала великого кохання і великих незгод, яку приходили слухати Марлен Дітріх, Грета Гарбо, Чарлі Чаплін, Федір Шаляпін, англійські принци, ведемо розмову з автором роману-трилогії.

УК Олександр Васильовичу, то чому наші таланти в усі часи шукали у світах кращої долі?
— Насамперед тому, що Україна не мала справжньої державності.

Тож полтавець Гоголь, наприклад, прагнув самоствердження в Петербурзі, киянин Вертинський — у Москві. І опинилися вони в іншій, російській культурі. Але мені цікаво було простежити, як отой пуповинний зв'язок з батьківщиною, туга за нею, навіть відчуття провини позначалося на їхній творчості.

УК Що вас спонукало взятися за цю тему?

— Насамперед жалі і біль. Бо донині Олександра Грищенка, Олександр Архипенко, Михайло Бойчук, Олександр Екстер, Марія Башкирцева, Сергій Лифар, Олександр Кошиць, Ігор Стравинський, Федір Паторжинський, навіть Володимир Винниченко як драматург і маляр, інші українські митці світового рівня, які стали героями моїх творів, більше знані за кордоном, аніж в Україні. Саме повернення їх у наш контекст і було завданням більшості моїх творів цього жанру.

УК Чому в центрі ваших уподобань став співак, поет Олександр Вертинський? Бо коріння його київське, а по матері гоголівське?

— У людей мого покоління давно на слуху його пісенні шедеври «Ліловий негр», «Над рожевим морем» (до речі, я переклав їх українською, і тепер вони зі сцени звучать у ви-

конанні народного артиста України Олега Дзюби). Але з Вертинським зіткнувся, працюючи з неопублікованим архівом Сергія Лифаря. У 17 років він утік із більшовицького Києва і в Парижі швидко став зіркою балету Дягілєва, а згодом — головним балетмейстером Гранд Опера. Тож українці Лифар і Вертинський не могли там не познайомитися. Олександр Миколайович у мемуарах подав про Сергія Лифаря кілька сторінок, які стали за радянського режиму першими спогадами про видатного митця, на ім'я якого було накладено табу. Неабияк зацікавили і видані 2004 року спогади дружини Вертинського Лідії Володимирівни, де є таке його зізнання: «Шкода, що я співаю російською і взагалі весь російський! Мені треба було б бути українським співаком і співати українською! Україна — рідна мати. Іноді мені здається, що я роблю злочин тим, що співаю не для неї і не її мовою!» Але наприкінці життя він таки здійснив свою мрію: зіграв українською на Київській кіностудії дві ролі: в історичній картині «Полум'я гніву» і «Кривавому світанку». Консультувався Вертинський ходив до вже дуже хворого Амвросія Бучми. Наталія Ужвій запитувала, звідки у Вертинського не лише добірна мова, а й український акцент, вважаючи його москвичем і росіянином. Я дискутую, спростовую, розвінчую Вертинського, який у Шанхаї змушений був писати так, щоб йому з родиною нарешті дозволили повернутися на батьківщину. У романі Вертинському присвячено, певно, третину із 600 сторінок тексту, решта — про його оточення, визначні постаті українського походження.

УК А, може, в глибині душі ви зазрите великому кохання Вертинського?

— Заздрить, можливо, той, хто упродовж життя був обділений.

ДОСЬЄ «УК»

Олександр БАЛАБКО. Народився 1955 року в селі Лісконоги на Чернігівщині. Закінчив Київський університет імені Т. Шевченка. Працював у редакціях газет і журналів. Прозаїк, поет, публіцист, сценарист, драматург. Автор текстів пісень, які виконують відомі українські співаки і гурти. Представлений в антології української поезії *Clarinettes solaires*, виданій у Парижі. Лауреат численних літературних і журналістських премій.

У кожної людини власне кохання. Неймовірно романтичне поєднання сердець Олександра Вертинського і Лідії Циргави, різниця між якими 34 роки, вражає. Вони покохали одне одного з першого погляду, а потім кілька років Вертинський домагався її руки, переконуючи не лише матір Лідії, а й усю грузинську громаду Шанхая. Листи чоловіка Лідії Володимирівни зважались оприлюднити лише на початку 2000-х. Це справжня поезія! Якимось наприкінці життя вона на запитання, чому так і не вийшла заміж, відповіла: мала б я чоловіка для певного статусу, але хто б мені вранці поцілував руку?

УК А сучасні реалії — велика еміграція — не діють?

— І так, і ні. Відомо, скільки валюти постачають в Україну наші заробітчани. Є чимало прикладів, коли випускники українських вишів повертаються із солідним багажем знань і досвіду, щоб прислужитися Батьківщині.

УК Але нині у своїй державі чимало наших співвітчизників загубили свої таланти: учитель року з іноземної мови доглядає старого британця, лікар працює прибиральником. Чого нам бракує, крім грошей, щоб будувати гідне життя вдома, біля власних батьків?

— Можу назвати приклади, коли чудові знавці іноземних мов і талановиті лікарі й у нас при ді-

лі та у великій пошані. Не вірю, що самодостатні люди високого рівня кваліфікації жодним чином не мають змоги зреалізувати себе в Україні. Дається взнаки наша ментальність — постійно нарікати на лиху долю. У доглядальниці за кордоном, зрозуміло, умови роботи кращі, платня також. Десь далеко легше змиритися навіть з певним приниженням. У нас же багатство багатих часто сусидить із брутальністю, хамством, зверхністю. Вірю, що такий стан речей в Україні мине, як мине упередженість, ненависть до багатих, коли кожен пересічний не буде нижчим від плінтуса. Зрештою наші люди і їдуть туди, щоб підняти своїх тут.

УК Чого ви хотіли досягти цим романом-есе?

— Укотре нагадати відому сентенцію про солодкий і приємний дим вітчизни. Адже хоч би де людина була, у яких світах будувала кар'єру, батьківщина нагадуватиме про себе завжди. Часом немилосердно і жорстоко. Хтось сказав, що важливо не лише гідно жити, а й гідно піти в інший світ. І тоді не доведеться помирати в чужому домі, свідомо відмовившись від їжі, як це сталося з Гоголем, і не кається, як Вертинський за рік до смерті, що не співав для України її мовою.

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

«Спадок» дихає сьогоденням НАШЕ ВСЕ. Тернопільська етногалерея відкрила філію в Аргентині

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Етногалереї «Спадок» дихає, цвіте, живе Україна національним надбанням, культурою, історією. Вражає маєво рушників з різних куточків країни, колекція борщівських домогачок чорношитих сорочок і вишиванок із Донеччини й Луганщини, витвори рук народних умільців. А яких тільки речей, предметів народного побуту та інтер'єру, національного чоловічого й жіночого вбрання, прикрас не зібрали, не виставили!

Створили цей осередок національних старожитностей знані тернопільські підприємці Ірина і Тарас Демчури рівно рік тому. Хоч подружжя активно шукає, колекціонує перлини народного мистецтва майже 20 років. До їхньої честі, не заховали їх у закутки, а виставили для загального огляду. Похвально й те, що «Спадок», кажучи словами керівника проєктів Наталії

Волощук, задумали як галерейний простір, де не лише демонструватимуть колекцію, а й проводитимуть усілякі заходи.

До речі, етногалерея також долучається до їхньо-

го проведення. Це й участь у представленні області в Києві, презентації тернопільської місцеві неметалевої спадщини в Полтаві, Дніпрі, Хмельницькому, Чернівцях. Торік у лип-

ні на етновечірці у столиці організували перше дефіле-променаду в автентичних національних убраннях, у яких вийшли відомі українські співачки, художниці, інші представни-

Іноземні студенти, які навчаються в Тернопільському державному медичному університеті ім. Івана Горбачевського, залюбки долучаються у «Спадку» до української культури, беруть участь у фотоетносесіях

ки культури. Марічка Яремчук, Лілія Подкопаєва, Олена Харлан, інші знані українки одягнули борщівські сорочки і строї під час проведення заходу для урбанізованих жінок. Ще були три серпневі дні напруженої праці у Львові на відзначенні півстолітнього ювілею Світового конгресу українців. «Спадок» активно підтримує стосунки зі співвітчизниками, які живуть в інших країнах.

Збереження і популяризація українських старожитностей, на думку Тараса Демчури, — це ще й інструмент розвитку культурної дипломатії. «Спадок» виступив партнером і представив колекцію автентичних строїв під час «Параду націй» — добродічного вечора, який відбувся в Києві до 100-річчя української дипломатії. Колекція вишитих рушників з тернопільської етногалереї два місяці прикрашала виставку «Орнаментальне ДНК» у сучасному

мистецькому центрі в Анкарі (Туреччина). Свою філію «Спадок» відкрив в Аргентині. МЗС і Мінкультури підтримали почин тернопол'ян, і є сподівання, що цього року експонати етногалереї побачать у багатьох країнах. Працівники «Спадку» презентуватимуть вишиття й ознайомлюватимуть зі спільним українсько-європейським проєктом «Під зорею Пінзеля». Адже славетний скульптор творив на нашій землі, хоч дотичний до культур Німеччини, Чехії, Польщі.

«Спадок» не лише енергійно працював за межами рідного міста і країни, а й удома. Провели понад 100 екскурсій, тут побувало майже 20 іноземних делегацій. Невід'ємна частина діяльності етногалереї — майстер-класи для дітей і дорослих. Задля популяризації національної культури тісно співпрацюють із творчими майстернями і громадськими організаціями.

АКТУАЛЬНО

Володимир ІВЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Нині лише кілька топо-
німів на карті Антарк-
тики завдячують похо-
дженням видатним україн-
цям. Завідувач відділу на-
уково-технічної інформа-
ції Національного антарк-
тичного наукового центру
Андрій Федчук, крім ан-
тарктичної станції «Ака-
демик Вернадський», нази-
ває півострів Вернадсько-
го, бухту Омельченка і хре-
бет космонавта Попови-
ча. Є також півострів Київ,
названий уповноваженим
органом з географічних
назв Республіки Болгарія
у зв'язку з розташованою
поряд українською станці-
єю. Такий собі подарунок
від болгарських колег.

А хто такий Омельченко?

Вочевидь, передовсім
читач поцікавиться: а хто
такий Омельченко? На по-
чатку минулого століття
він жив на Далекому Схо-
ді, у Владивостоці. Там
26-річний Антон займав-
ся виїздкою коней на іпо-
дромі. У той час туди при-
була довірена особа бри-
танського мандрівника Ро-
берта Ф. Скотта, щоб піді-
брати партію витривалих
маньчжурських коней, со-
бак і санний транспорт. Ку-
пивши з допомогою Анто-
на Омельченка і знавця із-
дових собак Дмитра Геро-
ва потрібне тягло, агент ви-
датного мандрівника по-
просив хлопців супрово-
дити екзотичний вантаж
до Нової Зеландії. Омель-
ченко з Геровим британ-
цям сподобалися. І попри
те що вони не знали англій-
ської мови, їх зарахували
до складу загону.

Антон доглядав коней, а
коли ті відіграли свою роль і
їх пустили на м'ясо, перей-
шов у повне розпоряджен-
ня фотографа й кіноопера-
тора. Як згадує в щоден-
никах Р. Скотт, Антон був
кремезним, добродушним
і сильним, що вельми зго-
дилося, оскільки тогочасна
знімальна апаратура з ка-
сетами плівок важила чи-
мало, тож тягнути її на са-
нях було нелегко.

Зі слів Скотта й офіцій-
них звітів про експедицію
постає симпатичний образ
першого українця, який
брав участь у відкритті
Антарктиди і, як кажуть,
відчув її на дотик. Антон
демонстрував заavidну ви-
тривалість у подорожі. Хоч
погано переносив морську
хитавицю і боявся замерз-
лого моря — ходив за кі-
лометри спати на твер-
дій землі. Панічно бояв-
ся фосфоресцювання мор-
ських хвиль. Зате на суші й
при денному світлі працю-
вав за трьох. А ще, згаду-
ють учасники експедиції,
готував чудові обіди, грав
на балалайці й танцював.
Таких полярників цінува-
ли. Тож капітан Скотт не-
охоче відпустив Омельчен-
ка після року роботи в екс-
педиції.

Антон попрямував на
малу батьківщину в се-
ло Батьки на Полтавщині.
Тут щасливо оженився й
почав господарювати, тут
його застали Перша світо-
ва, революція й громадян-
ська війна. Він був і цар-

**ТАМ, ДЕ МИ Є. На розгляд державних інстанцій готують
пропозиції з найменування географічних об'єктів
льодового континенту**

ським солдатом, і вояком
під червоними знамена-
ми. Як усі учасники екс-
педиції Р. Скотта, Омельчен-
ко отримав королівську ме-
даль, а певний час із Бри-
танії мав пенсію. В останні
роки життя працював лис-
тоношею. Не стало Антона
Лукича 1933-го, коли йому
не було й 50 — вбила блис-
кавка біля дверей власної
хати.

Полярниками стали онук і правнук

Звичайно, про полярне
минуле Антона Омельчен-
ка в родині знали. Ось що
писав у 1960-х Антонів син
Іларіон Омельченко: «Від
участі в експедиції в нашій
сім'ї не залишилося нічого.
Мати розповідає, що перед
самою смертю батька до
нас приїжджав якийсь чо-
ловик, певно, співробітник
якоїсь газети. Тиждень він
писав зі слів батька біогра-
фію, після чого батько на-
вантажив йому повний віз
фотографій, книжок, що-
денників про експедицію і
відвіз його в Полтаву сво-
їм конем. Цей чоловік обі-
цяв перекласти книжки з
англійської мови на нашу,
щоб ми, діти його, читали і
раділи за славне життя на-
шого батька. Та життя по-

карало батька за довірли-
вість. Той чоловік як пої-
хав — і по сей день пере-
кладає».

Таємниця ймовірного ар-
хіву Антона Омельченка
чекає на дослідників. По-
ки що знаємо головне: Ан-
тон Лукич Омельченко був
першим українцем в Ан-
тарктиді. Його ім'ям назва-
но в селі Батьки вулицю.
Уже в наш час онук Анто-
на Лукича Віктор Омель-
ченко працював механіком
аж у двох українських по-
лярних експедиціях. А не-
щодавно у двадцятій, юві-
лейній, побував і правнук
Антон Омельченка випус-
тник столичного універси-
тету Антон.

З огляду на скромну при-
сутність українських до-
слідників на карті Антарк-
тики задум доповнити то-
поніміку льодового конти-
ненту нашими іменами ви-
ник давно. Звичайно, попе-
редники українців на остро-
ві Галіндез, де розташова-
на станція «Академик Вер-
надський», турбувалися про
географічні назви. Та, по-
перше, їх присвоєно тільки
великим об'єктам. По-друге,
деякі з них мають поверхо-
вий, а то й екзотичний ха-
рактер. Британські дослід-
ники працювали на острові,
коли ще не існувало чітких
міжнародних методик. Звід-
си, мабуть, і така назва, як

острови Трьох Маленьких
Поросят.

Тепер багато чого в кар-
тографії змінилося. З огля-
ду на це можна наповнити
географію довкола станції
українським змістом. Тим
паче, що є чимало безімен-
них об'єктів.

Географічна персоналі-
зація на території Арген-
тинського архіпелагу, де
розташована станція, тіль-
ки на перший погляд спра-
ва технічна. Насправді ма-
ємо слушну нагоду додати
ваги міжнародному іміджу
України. Водночас це може
стати даниною пам'яті про
заслуги тих, хто спочатку
торував стежку до шосто-
го континенту, а тоді в ім'я
наукового та економічного
прогресу екологічної без-
пеки людства докладав та-
лант до вивчення тутешніх
природних явищ і процесів.

Ще в 1990-ті в Націо-
нальному антарктичному
науковому центрі склалася
ініціативна група, що вино-
шувала плани розширен-
ня антарктичної топонімі-
ки. Тоді ця проблема ще не
мала офіційного підґрунтя.
І тільки в порядку денно-
му засідання Національної
ради з географічних назв
2003 року бачимо: «Про на-
йменування географічних
об'єктів в Антарктиці». Ни-
ні перелік назв географіч-
них об'єктів розширено до

23. Проте віддаючи належ-
не історії й хронології, спо-
чатку зупинімося на іме-
ні, висунутому для одно-
го з островів групи Фордж
пізніше робочою групою,
створеною згідно з реко-
ментаціями Нацради з ге-
ографічних назв. Це ім'я
українського географа й
картографа Степана Руд-
ницького.

Степан Рудницький гідний увіковічення

Він народився 1877 ро-
ку в Перемишлі, а заги-
нув через 60 років у сумно-
звісному урочищі Сандар-
мох. Та не лише ця трагіч-
на обставина стала підста-
вою для пропозиції на йо-
го картографічне увічнен-
ня. Закінчивши Львівський
та Віденський університе-
ти, він студіював географію,
історію, а згодом геологію й
астрономію. Написав моно-
графію «Про плями соняч-
ні», став доктором філософ-
ських наук. Степан Льво-
вич певний час працював у
гімназіях Львова, Тернопо-
ля, став членом Наукового
товариства імені Шевчен-
ка, брав участь в експеди-
ціях відомих у Європі нау-
кових закладів. Ще 1904 ро-
ку в науково-популярному
додатку до львівського ча-
сопису «Учитель» вийшла
його стаття «Дещо про Ан-
тарктиду».

З 1908 року професор
Рудницький працював на
кафедрі географії Львів-
ського університету. 1919-
го польська влада звіль-
нила його з роботи. Нау-

ковець емігрував до Від-
ня і там викладав еконо-
мічну географію в академії
торгівлі. Згодом став про-
фесором географії й де-
каном філософського фа-
культету Вищого педаго-
гічного інституту ім. Дра-
гоманова у Празі, а 1926-
го емігрував до УСРР. Тут
очолив кафедру тополю-
гії й географії Геодезично-
го інституту в Харкові, пра-
цював першим ректором
Українського науково-до-
слідного інституту геогра-
фії й картографії, редакто-
ром «Вісника природознав-
ства», керував кафедрою
географії ВУАН, комісі-
єю з краєзнавства, Музеєм
антропології та етнографії
ім. Ф. Вовка. У 1933 році йо-
го заарештували і на п'ять
років позбавили волі. Пе-
ребуваючи в слідчому ізо-
ляторі та відбуваючи по-
карання в таборах Свірла-
гу, Рудницький написав дві
книжки — «Ендогенна ди-
наміка земної кори» й «Гео-
номія (астрономічна геогра-
фія)».

Реабілітували Степана
Львовича 1965 року, 1990-
го його посмертно поновили
у складі АН України. Адже
він започаткував україн-
ську картографію. Страд-
ницьке життя одного з пі-
онерів вітчизняної геогра-
фії, його внесок у цю га-
лузь — 70 наукових праць і
статей — достатня підста-
ва для присвоєння його іме-
ні одному з географічних
об'єктів в Антарктиці.

Ще кілька імен

Загалом кандидатур для
найменувань географічних
об'єктів чимало. Зупинімо-
ся бодай на кількох із них.
Один з відрогів вивідного
льдовика Вігінса на Ан-
тарктичному півострові за-
пропоновано назвати ім'ям
вітчизняного гляціолога Л.
Говорухи. Заслуги Леоніда
Сергійовича перед украї-
нською наукою незапереч-
ні. Його авторитет і досвід
у полярних дослідженнях
відіграли чималу роль у пе-
редачі Україні британської
станції «Фарадей». Науко-
вець брав участь у підготов-
ці першої української екс-
педиції в Антарктиду, ви-
рушив із нею до льодового
континенту, відновив там
так званий гляціологічний
стаціонар.

Цікавий дуєт дослідників
батька і сина Анатолія Саве-
лійовича й Олександра Ана-
толійовича Янцелевичів.
Якщо батько вивчав Аркти-
ку та Антарктику ще за ра-
дянських часів, вдовів у Ба-
ренцовому морі військові
конвої під час Другої світо-
вої війни, то син брав участь
у перших двох українських
експедиціях на станції
«Академик Вернадський».
Його весела товариська вда-
ча допомагала переборюва-
ти в суворих широтах влас-
тиві експедиційні труднощі.

Антон Омельченко потрапив в експедицію передовсім завдяки вмінню поводитися
з кіньми (фото початку минулого століття)

Насамкінець. Робота з новонайменуваннями на карті Ан-
тарктики доволі складна. Вона залежить від багатьох відомств
і стандартів. Одне діло вітчизняна картографія, і зовсім інше —
міжнародна. Кілька років тому багато чого впиралося в те, що не
було Закону України «Про географічні назви». Тепер такий до-
кумент є. За словами дійсного члена Українського географічно-
го товариства, учасника трьох антарктичних експедицій, керівни-
ка прес-центру Національного антарктичного наукового центру
В. Бочарьова, справа з найменуванням географічних об'єктів
льодового континенту вже на шляху до державних інстанцій. Спо-
діватимемося, це не затягнеться, як буває в нас, на довгі роки.

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Акторка театру та кіно Наталія Васько:

«У кіно й телесеріалах я часто злюка-бобер — мабуть, не виріс ще той режисер, який зумів би зняти мене як жінку-парфум»

ДОСЬЄ «УК»

Наталія ВАСЬКО. Народилася 1972 року в місті Червоноград на Львівщині. Закінчила Київський державний інститут театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого. Працювала акторкою столичного Молодого театру. Зіграла десятки ролей у кіно та театрі. Торік стала лауреатом національної кінопремії «Золота дзига» в номінації «Найкраща акторка другого плану» в фільмі «Гніздо горлиці».

воно ставило мене в правильні акторські рамки. Адже є запропоновані сценарні обставини, й повинна відчувати, розуміти, діяти,

привітною, щирою. Принаймні з нашої навіть сьогоднішньої розмови це випливає.

— Мені колись один російський актор зауваження зробив, що розмовляю з консьєржками, пересічними людьми. Я його натовість перепитала, чим він від них відрізняється, хіба хамовитістю, зухвалістю. Сказала тоді йому: вони такі самі люди, як ти, просто їх камера не знімає.

УК У російський кінематограф ви все-таки потрапили?

— Що таке російський кінематограф? Це той, який розкошує в Україні. Не їджджу до Росії й не знімаюся там. Ці всі проекти творять у нашій країні. Мене як актрису причадили до стінки та майже не дають вибору. Адже українського кіно та українського телематеріалу дуже мало знімали, та й нині також. Зараз досить багато російських акторів

акторів побачили в цьому факті певну містику, а причину її знайшли в тому, що, мовляв, я щойно розмовляла по телефону «на своїй мові». Миттєво зреагувала на цю паскудну репліку: «Це ти приїжджаєш сюди й будеш мені вказувати, якою мовою я маю спілкуватися?!» Тобто провела свій Майдан. Це нині мій єдиний шанс щось для України зробити — не дозволяти ганити, насміхатися над нею, над моєю рідною мовою. І ще мені треба грати, щоб мене побачили, щоб Україні я принесла славу.

УК Вам байдуже, де і в кого знімається? Даруйте, на першому плані виступає фінансове питання чи все-таки вибираєте роль?

— Майже немає такої кінороботи, про яку сказала б, що вона від початку й до кінця зроблена бездоганно. В мене завжди є до себе великі запитання. Що таке кіноіндустрія? В театрі у процесі репетицій сама в змозі вимальовувати та розуміти, що виходить з виставою, маю змогу щось виправляти, доопрацьовувати. В кіно ж є текст. У багатьох серіалах його пишуть, як то кажуть, майже на колінах, тому до кінця не завжди можна збагнути свою героїню, майже неможливо зрозуміти, чим ця історія закінчується. Гроші ж — для того, щоб вижи-

про себе. Частіше на екрані експлуатують, використовують мою силу характеру та погляду, звісно ж, для мене було б цікаво спробувати зіграти щось комедійне, легке й українською мовою.

УК Страждаєте за самою собою в українському кіно?

— Безперечно. До того ж — і в українському кіно, і в телепродюкті. Мені здається, можу його робити дуже добре. Але якщо українське — то жалюгідно малобюджетне. У наслідку виходить історія про недолугого українця, такого смішного, просторікуватого, й водночас розумного, скажімо, москаля. Хоч маємо навчитися знімати фільми, де висміюємо власні вади, самих себе, але, звичайно, було б добре, якби було більше коштів, часу, прописані сценарії та гралося на вищому рівні.

УК Як вважаєте, в українському фільмі мають говорити суржиком, лихословити чи повинні подбати, аби було більше літературної мови?

— Я за те, щоб не опускатися до рівня персонажа, який розмовляє суржиком, вживає багато русизмів, лихословить. Потрібно піднімати рівень української мови на екрані. Є добрі сценаристи, літератори, яким, на жаль, важко пробитися в кіноіндустрію. Чекаємо з продюсером Володимиром Філіповим на пітчінг, адже є цікавий задум сценарію «Щедрика» Ксенії Заставської, прекрасної одеської письменниці. І мова в неї багата. Сподіваюся, цю ідею вдасться втілити.

УК І про кого «Щедрик»? Про Миколу Леонтовича?

— І про цю славетну, всесвітню відому щедрівку-оберіг української нації, і про історію родини, яка живе в різні періоди, коли нами правлять різноманітні наші здолання, фашистської окупації, за перших і других совітів. Ця сім'я проходила через випробування, які чинили ставили перед нею різні владні органи й часи, але, незважаючи ні на що, зберегла «Щедрика».

УК Що все-таки творилося у вашій душі, коли не затверджували на роль у новій стрічці? Вас це надто сердило чи викликало слізю, ятрило серце?

— Запитання «Чому?», певна річ, завжди ставила собі. Але усвідомила: не треба зупинятися в своїй творчості, не обов'язково мусять всі режисери кликати у фільм. Щоправда, були такі проекти, де, здавалося, саме я повинна була зіграти роль, та фортуна пройшла повз — отже, не зробила всього, що від мене залежало.

УК Дякую за інтерв'ю, пані Наталію!

— «Урядовому кур'єру», всім українцям бажаю щастя у новому році, щоб мир нарешті поселився на нашій землі.

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Фото автора

Новорічно-різдвяні свята сповнені дійства, мрійливості, казковості, народних традицій. І зустрічей. Цей час уможливив спілкування з відомою українською акторкою театру й кіно Наталією ВАСЬКО.

УК Пані Наталію, новорічно-різдвяний цикл святкування в українців, по суті, починається зі свята Миколая. Саме цей святий запалює казково-дарунковий смолоскип, який яскраво палає впродовж цілого місяця. Знаю, ви навіть казку, чи то пак оповідь написали про Чудотворця.

— Якось мені запропонували написати зіркову казку. Спочатку відмовлялася. Але, поміркувавши трохи, сіла творити «Лист до Миколая». Це радше історія, що має реальне підґрунтя: моя донька Юлія, коли була ще досить маленька, жила з бабусею та дідусем у Червонограді й писала листи до Св. Миколая. Я ж працювала в Києві, намагалася стати на ноги, була далеко від своєї кровинки. Зворушило, що в Чудотворця вона просила лише снігу, а також аби приїхала мама та щоб у всіх діток, які не мають узагалі батьків, були подарунки під подушками. Це дуже вразило, бо моя дитина піклувалася не лише про себе, а й про всіх знедолених діток. Я вирішила, що така оповідь буде дуже повчальною. І виклала її на папері.

УК А де святкували Різдво?

— У рідному Червонограді. Там живе моя мати. Тамтешній дитячий театр «Казка» допоміг втілити мою мрію — стати акторкою, вселив віру в себе. Адже в дитинстві в мене ніколи не було сміливості виступати, ставати на стілець і декламувати вірші чи співати пісеньки. Була сором'язливою дівчинкою. У «Казці» отримала перші ролі — Білочки, Котика. Керівник театру Юрій Петрович Ярмолюк, який торік, на жаль, пішов у засвіти, казав: «Ти — Наталіка Васько, я бачу Васько, а от Кота — ні. Мусиш бути мені Котом». Завдання ніби дуже просте, але

як цей мурлика. Вже акторкою я була свого часу на конкурсі молодих митців і побачила викладацьке жажіття, що вилилося у прищеплювання юнакам і дівчатам несмаку до читання, співання, поведінки на сцені, до гри. Бідні діти, бо їх змалку ламають, спотворюють поняття, що таке добре, а що таке погано. Мені пощастило з викладачем. Він казав просто: «Ти зараз не подібна на Білочку, а тут ти — не Кіт, не Шапокляк». І я мала вмикати всі свої механізми, щоб переконати, що це саме той персонаж.

УК Спочатку «Казка» називалася «Мрія». Отже, цей дитячий театр мрію у вас запалив, а чи потрапили в акторську казку?

— Потрапила. Коли вийшла заміж, прожила з чоловіком три роки, народилася Юлія, але я змушена була подати на розлучення. Сімейна драма вплинула й на те, що залишила театр. І тоді здавалося, що назавжди. Та ось побачила сон. 1 вересня до «Казки» завжди набирали нових вихованців. Сниться мені, що цього дня я зайшла в приміщення й пильно дивлялася в очі кожної дитини, а цієї миті плакала моя душа. Хлопчикам і дівчаткам мовила, що вони навіть не уявляють, куди потрапили, щоб ніколи не зраджували акторству так, як я, бо інакше не відчиняться двері у прекрасний та цікавий світ. Прокинулася вся у слізах. Збагнула: на якийсь час дійшла від своєї мрії, казки, мені обов'язково треба повертатися назад. Воїстину я щаслива, коли в професії — чи на театральній сцені, чи на знімальному майданчику. Багато чого пережила в цьому житті й тішуся, що залишилася на кораблі своєї мрії. Готова, кажучи образно, і палубу мити, і коком бути на тому судні. Я не вередлива.

УК Отже, є простота, до якої опускаються, а є — до якої піднімаються. Ви вже у когорті відомих артистів країни, але, як на мене, зіркова хвороба вас не спіткала, залишається людяною,

За фільм «Гніздо горлиці» Наталія Васько отримала «Золоту дзигу» в номінації «Найкраща акторка другого плану»

знімається в головних ролях. Активно працюють російські режисери, сценаристи, оператори. Після російської окупації Криму та початку агресії на сході України вони трохи перечекали й знову з'явилися на наших просторах. Це як із тією вивіскою «Сбербанк Росії» — слово «Росії» зняли, а «Сбербанк» залишився. Ось і вся різниця. Єдине, що я можу на майданчику, де разом зі мною знімаються російські актори, де росіяни становлять половину знімальної групи, — дати їм зрозуміти, що вони приїхали до моєї хати, в гості, тож я не припинюю себе, не дозволяю ганьбити ні українську мову, ні все українське. Коли лише починалася Революція гідності, знімалася в серіалі «Поверни моє кохання». Одного дня впала випадково якась картинка. Двоє російських

ти. Якби я не знімалася, не знаю, чи могла б взагалі фінансово триматися на плаву. До того ж поки що на собі тримаю всю свою родину.

УК Бачив кілька фільмів, де ви знімалися. Граєте жінок сильних характером, фатальних, а часто й підступних, недобрих. Це амплуа?

— Коли дивлюся 20-річної давності світлина чи якісь короткометражні власні роботи з висоти теперішніх років, гадаю, яка я прекрасна, здається, не стовідсоткова, а тисячовідсоткова жінка в кіно можу бути. Але не знаю, чому в кіно та телесеріалах — злюка-бобер часто; мабуть (сміється), не виріс ще той режисер, який зумів би зняти мене як жінку-парфум. Стараюся мати гарний вигляд, щоб дочекатися такої історії

Фото публікації

ЛЮДИ І ЧАС

Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

100 РОКІВ ЗАКОНУ ПРО АРМІЮ УНР

Шахрайська війна проти України

ПОГЛЯД. Українськомовна «Вікіпедія» інформує, що «закон про утворення Українського народного війська (народної міліції)», ухвалений Малою Радою УНР 16 січня 1918 року, на 12 днів випередив ленінський декрет про створення робітничо-селянської червоної армії.

Формально це правда, хоч за аналогічною логікою можна стверджувати, що не червона Росія, а Україна спровокувала російсько-українську війну, бо відхилила завідомо неприйнятний ультиматум, висунутий Леніном 17 грудня 1917 року Центральної Раді. У ньому заявлялось, що в разі відмови «Раднарком буде вважати Раду в стані війни проти радянської влади в Росії». Тобто формально начебто не червона Росія оголосила війну Україні й розпочала проти неї збройну агресію, а саме «незговірлива» влада Києва примусила сусідню країну «опинитись у стані війни».

Причому так само, як нині, іноземну агресію видавали за «внутрішньоукраїнський конфлікт». Для цього 25 грудня в уже окупованому російськими червоногвардійцями Харкові більшовики провели так звані І Всеукраїнський з'їзд рад робітничих і солдатських депутатів за участі частини селянських депутатів, як його офіційно іменували. Однак навіть історики чомусь скорочують цю назву, викидаючи слова «за участі частини», ігноруючи беззаперечний факт, що проленінські сепаратисти не змогли залучити на своє збіговисько представників наймасовішої в аграрній Україні частини населення.

31 грудня 1917 року прапорщик-більшовик Василь Шахрай, призначений на посаду народного секретаря з

військових справ Української Народної Республіки совітів, звернувся із закликом: «Всі, хто хоче боротися проти буржуазії і контрреволюції, хто почуває себе вільним сином вільного народу Української Народної Республіки (без уточнення, що йдеться про УНР совітів. — Авт.) — записуйтесь у полки Червоного козацтва!»

Однак охочих виявилось лише кілька сотень, що змусило терміново телеграфувати до Одеси та інших південно-східних міст із закликом присилати «добровольців», на оплату переїзду яких до Харкова обіцяли надати кошти. Втім, російський експедиційний корпус під командуванням колишнього царського підполковника Муравйова не став чекати на формування «української червоної армії» та рушив на Київ. Багатотисячна банда грабіжників і гвалтівників була впевнена в перемозі, доки студенти у бою під Крутами, що відбувся 29 січня 1918 року, не остудили войовничий запал російсько-червоногвардійців.

Не меншим головним болем для більшовицьких «асвабодітелів» стали мирні переговори з німцями у Бресті-Литовську. Туди представляли маріонеткову УНР совітів поїхав Василь Шахрай, залишивши замість себе командувати ще не існуючою червоною армією України 22-річного Юрія Коцюбинського. Саме необхідність сформувати хоч якісь війська спонукала харківський псевдоуряд ухвалити 2 лютого 1918 року декрет про організацію «народної революційно-соціалістичної армії України», вже офіційно названої «червоним козацтвом». Однак на відміну від ленінського декрету від 28

січня 1918 року про створення «робітничо-селянської червоної армії», в якій навіть рядовому бійцю обіцяли платити по 50 рублів на місяць, «червоний козак» мав задовольнятися удвічі меншою сумою.

Стосовно ухваленого Малою Радою закону про українське народне військо (міліцію), це була швидше заява про наміри, ніж спроба організувати реальну армію, бо в документі йшлося лише про набір інструкторів, які мали навчати військової справи потенційних вояків-добровольців. Дивуватись цьому не доводиться, бо ні Грушевський, ні Винниченко не вірили, що доведеться воювати проти Росії. Тим більше, що в ній після жовтневого перевороту прийшли до влади «брати по класу», як вважали соціалісти-ідеалісти з Центральної Ради.

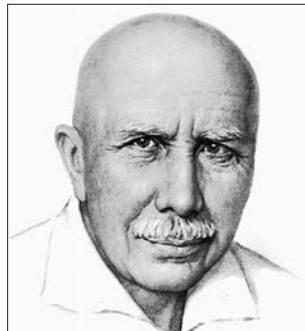
«Не своєї нам, соціал-демократам, і всім щирим демократам, треба армії, а знищення всяких постійних армій, — словом і ділом переконував українців Винниченко. — Є гарячі голови — проти штиків ми поставимо наші штики. Тільки військо, тільки багнети врятують нашу Україну. Яка поперхова думка! Не своєї армії нам треба — а знищення всякої постійної армії взагалі!»

Прозріння до Винниченка прийшло лише після того, як він опинився в еміграції, а Україна — під більшовицькою окупацією. «Як усяка здорова жива істота, якій загрожує поневолення і смерть, ми будемо з усією жагою люти битись ножами, револьверами, кулеметами, гарматами, бомбами», — волав у розпачі колишній пацифіст, який нарешті усвідомив, що війна — не місце для диспутів, а поле бою.

155 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА СЕРАФИМОВИЧА

Сувора правда «Залізного потоку»

Олександр Серафимович змалював російську агресію задовго до нинішніх часів

письменник побут Червоної армії, яка грабує чужих і своїх. Одна із вражаючих сцен у «Залізному потоці» — рубання шаблями дітей і дружини

станічного отамана у захопленому червоноармійцями козацькому селі.

На жаль, поза романом залишилась «братська допомога» Росії Кубані, що палає у спровокованих ззовні міжусобицях. Спочатку прийшли окупанти «допомогли» упень винищити родини «гнобителів-козаків», а потім узялись за своїх недавніх союзників. Прототипа головного героя «Залізного потоку», яким є тричі кавалер ордена Червоного прапора Єліфан Ковтох, розстріляли аж у 1938 році, хоч більшість його сподвижників, одурманених ідеєю «руського міра по-більшовицьки», винищили ще на початку 1920-х.

40 РОКІВ САМОСПАЛЕННЯ ОЛЕКСИ ГІРНИКА

Чи варті ми Прометей?

БІЛЬ. Пізнього вечора 21 січня 1978 року на Чернечій горі під Каневом, де поховано Тараса Шевченка, сталася подія, про яку люди наважувались переповідати одне одному лише пошепки, та й то — надійним друзям. Мовляв, якийсь чоловік облив себе бензином і спалив на знак протесту проти русифікації України. Перед тим він розкидав тисячі рукописних листівок, які розніс зимовий вітер. Отож сотні міліціонерів і кедебістів вилілюють тепер це полум'яне звернення до українців на закритій для відвідувачів території Шевченківського заповідника.

Нині вже знаємо, що на відчайдушний крок наважився житель Калуща Олекса Гірник, який у часи Польщі поплатився за свої українські переконання п'ятьма роками ув'язнення. Після приєднання Західної України до СРСР уже радянські «асвабодітелі» за той самий «гріх» запроторили хлопця на вісім років до ГУЛАГу.

Восени 1948 року Олекса Гірник нарешті повернувся на рідну землю, де не застав у живих нікого з рідних. Заробляв на шматок хліба спочатку на важких некваліфікованих роботах, одружився, виховав двох синів і з часом навіть став бухгалтером.

Жив як усі, але ніколи не забував, що він українець. Останньою краплею, що переповнила чашу терпіння Олексі Гірнику, стали уроки чистоти з нагоди 60-річчя проголошення радянської влади на Україні. Прикарпатця до глибини душі обурило, що на ювілейному засіданні, яке транслявали на всю тери-

торію УРСР, українська мова прозвучала із трибуни лише двічі — коли виступали гості з Канади і США.

Олекса Гірник виїхав до Києва 19 січня 1978 року, сказавши дружині, що має навідатись до Львова. То була перша і остання не- правда в їхньому подруж-

ла експертиза, в останньому ривку свідомості розпоров собі живота ножем.

Нині полюбують цитувати листівку Олексі Гірнику, в якій він протестує проти русифікації України. Насправді різних текстів було аж сім. Зокрема в них йшлося, що «людина в Радянському Союзі — найдешевша істота», а українців масово гонять «на Сибір по цілій Росії розбудувати за «горбушку» нове царство».

Олекса Гірник віддав життя за те, щоб в Україні спілкувались українською, а його співвітчизники не мали потреби їхати по заробітчанську «горбушку» в далекі краї

140 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА РІЗНИЧА

Океанський похід героя-підводника

ГОРДИСТЬ. Перший в історії Російського флоту океанський перехід підводного човна здійснено під командуванням уродженця села Гопчиця Погребищенського району Вінниччини Івана Різничка. Побудований в Італії бойовий корабель, названий «Святий Георгій», вийшов у похід 18 червня 1917 року і, оминувши воюючу Європу із заходу, прибув у порт Архангельськ 9 вересня.

Здолати понад 5 тисяч миль п'ятьма морями двох океанів на ще примітивному підводному човні непросто навіть у мирний час, а Різнич зробив це в умовах світової війни

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 січня 2018 р. № 2
Київ

Про внесення зміни до пункту 6 Порядку розміщення тимчасово вільних коштів єдиного казначейського рахунка та коштів валютних рахунків державного бюджету на депозитних рахунках

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести зміну до пункту 6 Порядку розміщення тимчасово вільних коштів єдиного казначейського рахунка та коштів валютних рахунків державного бюджету на депозитних рахунках, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 січня 2011 р. № 65 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 8, ст. 378), виключивши в абзаці першому слова «у національній валюті».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 січня 2018 р. № 8
Київ

Про затвердження бюджету Пенсійного фонду України на 2018 рік

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Затвердити бюджет Пенсійного фонду України на 2018 рік, що додається.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2018 р. № 8	
БЮДЖЕТ Пенсійного фонду України на 2018 рік	
	(тис. гривень)
Залишок власних коштів на початок року	851 399,5
Доходи:	
у тому числі:	
Усього доходів	213 463 784,1
Усього доходів	208 257 226,7
Усього доходів	3 126 330
Усього доходів	1 858 754,5
Усього доходів	117 671,4
Усього доходів	103 801,5
Усього доходів	214 315 183,6
Усього доходів	139 313 418,3
Усього доходів	118 764 493,7
Усього доходів	20 548 924,6
Усього доходів	81 734,4
Усього доходів	353 628 601,9
Усього доходів	248 450 641,9
Усього доходів	231 421 813,1
Усього доходів	6 115 843
Усього доходів	5 079 059,3
Усього доходів	81 734,4

пенсійне забезпечення осіб, які проживають за кордоном, та іноземних пенсіонерів	195 653,9
розрахунково-касове обслуговування і плату за підкріплення готівкою виплати пенсії та грошової допомоги	79 453,8
фінансування адміністративних витрат, пов'язаних із виконанням функцій, покладених на органи Пенсійного фонду України, в тому числі:	5 477 084,4
на оплату послуг з виплати та доставки пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»	1 022 721,6
за рахунок коштів Державного бюджету України на фінансове забезпечення виплати пенсій, надбавок та підвищень до пенсій, призначених за пенсійними програмами з урахуванням витрат, пов'язаних з виплатою та доставкою пенсійних виплат	97 361 092,7
Усього видатків	345 811 734,6
Залишок власних коштів на кінець року	7 816 867,3

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 січня 2018 р. № 9
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 24, ст. 686, № 34, ст. 1095, № 67, ст. 2000, № 94, ст. 2839) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 142

1. В абзаці дванадцятому пункту 3 постанови слова «один рік» замінити словами «два роки».

2. У Порядку проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та їх призначення, а також проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що пропонується суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради, затвердженому зазначеною постановою:

1) пункт 2 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:
«Конкурсний відбір з визначення кандидатів на посаду незалежних членів наглядової ради банку у разі його капіталізації державою або виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється з урахуванням положення про принципи формування наглядової ради такого банку.»

У зв'язку з цим абзаці другий — п'ятий вважати відповідно абзацами третім — шостим;

2) пункт 5 доповнити абзацом такого змісту:
«Під час проведення конкурсного відбору з визначення кандидатів на посаду незалежних членів наглядової ради банку у разі його капіталізації державою або виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави комісія може переглянути питання допуску претендентів до конкурсного відбору після прийняття рішення про їх допуск у разі отримання відомостей, що свідчать про подання недостовірної інформації, або наявності у претендента не знятої або не погашеної в установленому законом порядку судимості, заборони займати відповідні посади або провадити певні види діяльності.»

3) абзац перший пункту 8 викласти в такій редакції:
«8. Конкурсний відбір проводиться протягом 30 робочих днів. Початком відбору вважається дата, на яку призначено засідання комісії з розгляду заяв претендентів і доданих до них документів. У разі потреби за рішенням комісії конкурсний відбір може бути продовжено на строк, що не перевищує 15 робочих днів.»

4) пункт 10 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:
«Перелік необхідних для участі в конкурсному відборі з визначення кандидатів на посаду незалежних членів наглядової ради банку у разі його капіталізації державою або виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави документів може бути доповнено конкурсною пропозицією щодо стратегії розвитку або бізнес-плану банку, про що зазначається в оголошенні про проведення конкурсного відбору.»

У зв'язку з цим абзаці восьмий — десятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — одинадцятим;

5) доповнити Порядок пунктом 11' такого змісту:
«11'. Комісія з метою підтвердження інформації щодо відповідності претендентів вимогам до незалежних членів наглядової ради може надсилати разом із згодою на обробку персональних даних претендентів запити до підприємств, установ, організацій усіх форм власності.»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 січня 2018 р. № 5-р
Київ

Деякі питання діяльності публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»

Погодити Додатковий договір № 17 до Кредитного договору від 5 червня 2009 р. № 274/31/2, укладеного між публічним акціонерним товариством «Державний ощадний банк України» та публічним акціонерним товариством «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «РОСТОВЦЕВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ROSTOVTSSEV v. UKRAINE)

(Заява №2728/16)

Стислий виклад рішення від 25 липня 2017 року

У ході судового розгляду справи щодо заявника за обвинуваченням у незаконному придбанні та зберіганні наркотичних засобів у великих розмірах, він визнав факт придбання ним наркотичного анальгетику.

Суд з огляду на зізнання заявника у придбанні наркотичного анальгетику на підставі частини третьої статті 349 Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) скористався скороченою процедурою судового розгляду та визнав недодільним дослідження доказів, щодо «обставин», які «ніким не оспоровались». Заявника було визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 309 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) (незаконне придбання та зберігання наркотичних засобів) та призначено покарання у виді позбавлення волі строком два роки та шість місяців.

Заявник оскаржив вирок до апеляційного суду, стверджуючи, що його зізнання стосувалося лише фактів, а не правової кваліфікації правопорушення, яка, на його думку, була помилковою. Заявник доводив, що його дії слід було кваліфікувати не як зберігання наркотичних засобів (ст. 309 ККУ), а як порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів та їх аналогів (ст. 320 ККУ).

Апеляційний суд відмовив у відкритті апеляційного провадження, зазначивши, що у суді першої інстанції заявник не оспоровав обставин кримінального правопорушення, і що у зв'язку з цим суд першої інстанції застосував скорочену процедуру судового розгляду справи. Апеляційний суд також зазначив, що суд першої інстанції діяв у порядку, передбаченому частиною другою статті 394 КПК, яким не передбачалося апеляційне оскарження рішень суду першої інстанції, ухвалених за скороченою процедурою судового розгляду, а отже вирок щодо заявника не міг бути оскарженим з підстав, на які він посилався.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВССУ) також відмовив заявнику у відкритті касаційного провадження, зазначивши, що ухвала апеляційного суду відповідала нормам кримінально-процесуального законодавства.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 2 Протоколу № 7 до Конвенції у зв'язку з позбавленням його права на перегляд вироку у його кримінальній справі.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд дійшов висновку про порушення у цій справі статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції. Зокрема, Європейський суд вказав, що апеляційний суд та ВССУ відмовили заявнику у розгляді суті його апеляційної скарги, чим порушили зміст права заявника на оскарження.

Крім цього, Європейський суд схвалив заходи, вжиті державними органами з метою недопущення виникнення таких порушень у майбутньому, а саме інформаційний лист ВССУ «Щодо підстав обмеження права на апеляційне оскарження вироку згідно з вимогами ч. 3 ст. 349 Кримінального процесуального кодексу України», проте вказав, це не впливає на особисте становище заявника.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції;

3. *Постановляє*, що встановлення порушення саме по собі становить справедливу сатисфакцію будь-якої шкоди, якої зазнав заявник.»

СПРАВА «Денис Михайлович ІСУПОВ проти України» (Denys Mykhaylovych ISUPOV against Ukraine)

(Заява №45037/14)

Стислий виклад рішення від 07 вересня 2017 року

Заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільного провадження і відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Після невдалих спроб досягти дружнього врегулювання Уряд України (далі — Уряд) повідомив Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд) про односторонню декларацію з метою врегулювання питань, які порушувались цими скаргами. Уряд визнав надмірну тривалість цивільного провадження і відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, а також запропонував сплатити заявнику відповідне відшкодування.

Європейський суд нагадав, що за певних обставин він може вилучити заяви відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції на підставі односторонньої декларації Уряду держави-відповідача, навіть якщо заявник бажав продовження розгляду його справи.

З огляду на характер визнань, що містяться в декларації Уряду, а також запропоновану суму відшкодування, яка є співмірною із сумами, що присуджуються у подібних випадках, Європейський суд дійшов висновку, що подальший розгляд цієї заяви є не-виправданим.

Враховуючи викладене, Європейський суд визнав за доцільне вилучити справу зі свого реєстру справ.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Бере до уваги умови декларації Уряду держави-відповідача та засоби забезпечення дотримання забезпечення дотримання зазначених у ній зобов'язань;*

Вирішує вилучити заяву зі свого реєстру справ відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

Рокитнянський районний суд Київської обл. (адреса суду: 09600, Київська обл., смт Рокитно, вул. Заводська, 11) викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості, у судове засідання, яке відбудеться 19.01.2018 о 10:00 до Голубець Володимир Васильович (останнє відоме місце реєстрації: 09622, Київська обл., Рокитнянський р-н, с. Телешівка, вул. Шевченка, буд. 40) справа № 375/1370/17, *суддя Литвин О. В.*

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

Золотоніський міськрайонний суд Черкаської обл. (адреса суду: 19700, Черкаська обл., м. Золотоноша, вул. Шевченка, 76) викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості, у судове засідання, яке відбудеться 18.01.2018 о 15:15 до Лазаренко Микола Володимирович (останнє відоме місце реєстрації: 19700, Черкаська обл., м. Золотоноша, вул. Залізняка, буд. 7) справа № 695/2986/17, *суддя Степаненко М. Ю.*

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

Червоноармійський районний суд Житомирської області викликає Іщенко Костянтина Івановича, 27.11.1973 року народження, останнє відоме місце проживання: вул. Шевченка, 92, кв. 12, смт Пулини Пулинського району Житомирської області, як відповідача в судове засідання, для розгляду цивільної справи № 292/1169/17 за позовом Володіна Олександра Опанасовича до Іщенко Костянтина Івановича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням, яке відбудеться 17 січня 2018 року о 14 годині 00 хвилин у приміщенні Червоноармійського райсуду за адресою: вул. Шевченка, 116, смт Пулини, Житомирська область. Відповідачу до вищевказаного часу пропонується подати всі раніше неподані докази.

У разі неявки відповідача на призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про дату, час і місце розгляду справи.

Суддя О. В. Гуц

Ковпаківський районний суд м. Суми (адреса суду: 40000, Сумська обл., м. Суми, вул. Першотравнева, 12) викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості, у судове засідання, яке відбудеться 15.01.2018 о 14:00 до Бесараб Григорій Васильович (останнє відоме місце реєстрації: 40020, Сумська обл., м. Суми, вул. Курська, буд. 103, кв. 101) справа № 592/13492/17, *суддя Литовченко О. В.*

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

Золочівський районний суд Львівської обл. (адреса суду: 80700, Львівська обл., м. Золочів, Сковороди, 5) викликає відповідача за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості, у судове засідання, яке відбудеться 15.01.2018 о 12:00 до Онофрук Іван Іванович (останнє відоме місце реєстрації: 80738, Львівська обл., Золочівський р-н, с. Жуличі, вул. Шашкевича, буд. 2) справа № 445/1832/17, *суддя Кіпчарський О. М.*

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута за його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

Новоселицький районний суд Чернівецької області викликає Скубія Микола Яковича, 26.09.1958 року народження, останнє відоме місце проживання: с. Тарсівці Новоселицького району Чернівецької області, місце реєстрації: с. Галі Кобеляцького району Полтавської області, як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом Скубія Олени Георгіївни до Скубія Миколи Яковича про розірвання шлюбу.

Дана справа розглядатиметься 16 січня 2018 року о 09 годині 30 хвилин за адресою: м. Новоселиця, вул. 1-го Травня, 1-А, Чернівецької області.

В разі повторної неявки в судове засідання,справу буде розглянуто без вашої участі.

Суддя Віварч Г. А.

В провадженні Чугуївського міського суду Харківської області знаходиться цивільна справа за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Біди Юрія Олеговича про стягнення заборгованості в розмірі 17 588,05 грн.

Біду Юрія Олеговича як відповідача суд викликає в судове засідання, яке відбудеться 19.01.2018 року о 08.30 годині в приміщенні Чугуївського міського суду Харківської області *під головуванням судді Оболєнської С. А.* за адресою: Харківська область, м. Чугуїв, площа Соборна, 2, каб. №17.

У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за вашої відсутності.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Белоусова Михайла Миколайовича, 26.11.1964 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Фруктова, 1-6) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України в підготовчє судовє засідання, яке відбудеться о 17 годині 00 хвилин 18.01.2018 р.

Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 19, *під головуванням судді Бородія В. М.*

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ОГОЛОШЕННЯ

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Шаповаленка Віктора Вікторовича, 12.04.1956 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Героїв Сталінграда, 53, кв. 62, м. Севастополь, АР Крим), у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111 ч. 1 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 12 год. 00 хв. 18 січня 2018 року.

Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал № 3 (**головуючий суддя Первушина О. С.**).

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування оголошення, обвинувачений вважається належним чином ознайомлений з його змістом.

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1768/2017 за обвинуваченням Блюденкова Анатолія Олександровича за ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, згідно з Єдиним державним реєстром досудових розслідувань за № 42015110350000211 від 15.07.2015 року.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться 17.01.2018 року о 08 год. 45 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №501.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/736/2017 за обвинуваченням Мінкіна В.В. за ч. 5 ст. 195 КК України згідно з Єдиним державним реєстром досудових розслідувань за №12016100100014311 від 10.11.2016 року.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться 17.01.2018 року о 10 год. 30 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. №501.

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

Повістка про виклик обвинуваченого

Куп'янський міськрайонний суд Харківської області викликає як обвинуваченого Рудіка Павла Миколайовича, 29.04.1965 р.н., який мешкає за адресою: Харківська область, смт Дворічна, вулиця Заводська, будинок № 33, для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за № 12014220370000485 від 26.03.2014 за п.13 ч. 2 ст. 115 КК України та повідомляє, що судове засідання відбудеться 18 січня 2018 року о 14.30 год. у приміщенні суду за адресою: Харківська область, місто Куп'янськ, вулиця 1 Травня, 27а. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 223 КПК України. У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя О. О. Волчек

В провадженні Дружківського міського суду Донецької області, вул. Енгельса, №45, знаходиться кримінальне провадження №1-кп/229/324/2017 відносно обвинуваченого Журавльова Артема Геннадійовича, за ст. 258-3 ч. 1 КК України, який проживає за адресою: Донецька область, Костянтинівський район, с. Райське, вул. Дружківська, 28.

Суд викликає обвинуваченого Журавльова Артема Геннадійовича в судове засідання для розгляду кримінального провадження, яке відбудеться 23 січня 2018 року о 13.00 год. у залі №4 на 1 поверсі.

Суддя О. М. Грубник

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, місто Бахмут, вулиця Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом Патенка Руслана Анатолійовича до Завгородньої Наталії Леонідівни про стягнення аліментів.

Відповідачка по справі: Завгородня Наталія Леонідівна (адреса: селище Бахмутське, Бахмутський р-н, вулиця Молодіжна, б. 11) викликається на 09 годину 00 хвилин 22 січня 2018 року до суду, кабінет № 306, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута в її відсутність.

Суддя Павленко О. М.

Оболонський районний суд міста Києва викликає як відповідачку Скоробогатову Ганну Юріівну (останнє відоме місце перебування: 95017, пр-т Перемоги, буд. 39, кв. 73, м. Севастополь, АР Крим), у судове засідання на 22.02.2018 року об 11 год. 00 хв., у зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Правекс-Банк» до Скоробогатової Ганни Юріівни, Скоробогатова Володимира Борисовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

В разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута у відсутність відповідачки на підставі зібраних по ній доказів.

Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-6, каб. 21.

Суддя Яценко Н. О.

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Шмелькова Владислава Валеріювича, 13.11.1969 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Гоголя, 52/58, м. Красно-перекопськ, АР Крим, 96002), у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111 ч. 1 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться об 11 годині 45 хвилин 19 січня 2018 року.

Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал № 3 (**головуючий суддя Первушина О. С.**).

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування оголошення, обвинувачений вважається належним чином ознайомлений з його змістом.

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1068/2017 за обвинуваченням Люкайтиса Д. В. за ч. 1 ст. 110 КК України, згідно з Єдиним державним реєстром досудових розслідувань за №22015101110000037 від 26.02.2015 року, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться 18.01.2018 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №501, в яке викликається обвинувачений Люкайтис Дмитро Володимирович, який проживає за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вул. Баришиха, буд. 25, корп. 1, кв. 323.

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Федотенкова Олександра Миколайовича, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110; ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111; ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

У зв'язку з чим, у підготовчє судове засідання викликається Федотенков Олександр Миколайович, 07.01.1959 р.н., обвинувачений у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110; ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111; ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, яке відбудеться 19 січня 2018 року о 09.30 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 4, **під головуванням судді Криворот О. О.**

У разі неявки обвинуваченого, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Потопальського Сергія Степановича, 28.02.1978 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Невського/Річна, 29/11), у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 18 січня 2018 року о 12 год. 30 хв. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, каб. 15, **під головуванням судді Колегаєвої С. В.**

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядає кримінальне провадження № 233/4502/16-к за обвинуваченням Доброс А. О. за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачена: Доброс Ангеліка Олексіївна, 03.03.1965 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Донецьк, вул. Філатова, 8/4, викликається до суду на 09.00 год. 22 січня 2018 року (корп. № 2, каб. №18), для участі у судовому засіданні. Ухилення від явки на виклик суду обвинуваченою та оголошення її в міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Суддя А. І. Міросєдї

Повістка про виклик обвинуваченої

Ледовська Олена Михайлівна, 04.09.1986 р.н., яка проживає за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Треньова, б. 5-Б, кв. 33, у порядку ч. 8 ст. 135 КПК України, ст. 297-5, ч. 3 ст. 323 КПК України, викликається 23.01.2018 р. о 09.00 год. до Красноармійського міського районного суду Донецької області (адреса розташування: Донецька обл., м. Покровськ, вул. Європейська, 20; зал № 10), для прийняття участі в підготовчєму судовому засіданні в статусі обвинуваченої в кримінальному провадженні № 42016050000000860 від 23.08.2016 р. за ч. 1 ст. 258-3 КК України. З моменту опублікування повістки про виклик, обвинувачена вважається належним чином ознайомленою з її змістом.

Колегія суддів: Клікунова А. С., Стоїлова Т. В., Бородавка К. П.

Голосіївська РДА в місті Києві запрошує Козиря Олександра Вікторовича на Комісію з питань захисту прав дитини, де розглядатиметься питання про доцільність позбавлення батьківських прав Козиря О. В. відносно малолітньої доньки 2002 р. н.

Засідання відбудеться 17.01.2018 р. о 16.00 год. у приміщенні Голосіївської РДА: м. Київ, просп. Голосіївський, 42, каб. №415.

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Коваленка Андрія Анатолійовича, 22.09.1962 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Беспалова, 39, кв. 40, м. Сімферополь, АР Крим), у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 14 ч. 1, 115 ч. 2 п. п. 6, 12, ст. 14 ч. 1, 258 ч. 2 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 12 год. 00 хв. 19 січня 2018 року.

Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал № 3 (**головуючий суддя Первушина О. С.**).

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування оголошення, обвинувачений вважається належним чином ознайомлений з його змістом.

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Ільєсова Ремзі Ільєсовича, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У зв'язку з чим, у підготовчє судове засідання викликається Ільєсов Ремзі Ільєсович, 12.04.1958 року народження, обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке відбудеться 19 січня 2018 року о 15.00 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 6, **під головуванням судді Агафонов С. А.**

У разі неявки обвинуваченого, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Лісовської Валентини Володимирівни, 27.12.1949 р.н., обвинуваченої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У зв'язку з чим, у підготовчє судове засідання викликається Лісовська Валентина Володимирівна, 27.12.1949 року народження, обвинувачена у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке відбудеться 17 січня 2018 року о 10.30 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 10, **під головуванням судді Педенко А. М.**

У разі неявки обвинуваченої, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченої в порядку спеціального судового провадження.

Деснянський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Єлісєєва Сергія Станіславовича, 24.10.1961 року народження (останнє відоме місце проживання: м. Севастополь, АР Крим, вул. Тараса Шевченка, 17, кв. 15), у вчиненні злочинів, передбачених ст. 110, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28 і ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 408, ч. 2 ст. 28 і ч. 2 ст. 437 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 18 січня 2018 року о 13 год. 00 хв. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, пр. Маяковського, 5-В, каб. 15, **під головуванням судді Колегаєвої С. В.**

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Краматорський міський суд Донецької області розглядає цивільну справу № 234/18161/17 за позовом Бабічева Сергія Віталійовича до Уроженко Ольги Михайлівни, Заболотної Ірини Сергіївни про стягнення боргу.

Викликаються відповідачі: Уроженко Ольга Михайлівна, Заболотна Ірина Сергіївна на 26 січня 2018 року о 14.30 години для участі у судовому засіданні, яке відбудеться в приміщенні Краматорського міського суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21, каб. № 23/3.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута в їхню відсутність.

Суддя Л. І. Переверзева

Приморський районний суд міста Маріуполя викликає до суду як обвинуваченого Годлевського Олександра Миколайовича, останнє місце проживання якого: місто Волноваха, вул. Ватутіна, будинок 68, по кримінальному провадженню щодо Годлевського О. М. за ст. 258³ ч.1 КК України.

Судове засідання відбудеться 25 січня 2018 року о 10.30 годині та 1 лютого 2018 року о 10.00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, проспект Будівельників, б. 52-а, кабінет № 3.

Явка обвинуваченого до суду обов'язкова. У разі неявки без важкої причини, оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними в ній матеріалами.

Суддя Н. М. Курбанова

ТОВ завод «Прибій» (код ЄДРПОУ 02972150, юридична адреса: м. Херсон, Миколаївське шосе, 20) **повідомляє**, що 22.12.2017 року загальними зборами товариства відбулося виключення учасників згідно зі ст. 64 «Про господарські товариства». Виплата виключенням учасникам належної їм частки в статутному капіталі буде проводитися протягом 2018 року кожного першого понеділка місяця за адресою: м. Херсон, Миколаївське шосе, 20. За додатковою інформацією звертатися за тел. (0552) 45-45-42.

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Язєва Сергія Олексійовича, 20.11.1962 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Павленка, 2, м. Сімферополь, АР Крим), у вчиненні кримінальних правопорушення, передбаченого ст. 111 ч. 1 КК України, у підготовчє судове засідання, яке відбудеться об 11 годині 30 хвилин 18 січня 2018 року.

Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал № 3 (**головуючий суддя Первушина О. С.**).

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування оголошення, обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з його змістом.

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Панкова Миколи Олександровича, 02.12.1954 р.н., обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 27 ч. 5, 110 ч. 3, 27 ч. 4, 11 ч. 1, 27 ч. 5, 28 ч. 2, 437 ч. 2 КК України.

У зв'язку з чим, у підготовчє судове засідання викликається Панков Микола Олександрович, 02.12.1954 року народження, обвинувачений у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 27 ч. 5, 110 ч. 3, 27 ч. 4, 11 ч. 1, 27 ч. 5, 28 ч. 2, 437 ч. 2 КК України, яке відбудеться 17 січня 2018 року о 09.30 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 10, **під головуванням судді Педенко А. М.**

У разі неявки обвинуваченого, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Єгорова Сергія Вікторовича, 16.05.1957 р.н., обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У зв'язку з чим, у підготовчє судове засідання викликається Єгоров Сергій Вікторович, 16.05.1957 року народження, обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке відбудеться 18 січня 2018 року о 09.30 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 10, **під головуванням судді Педенко А. М.**

У разі неявки обвинуваченого, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Савченко Світлану Борисівну (к/п № 4201600000000204) та Рижову Ірину Володимирівну (к/п № 42016000000003287) у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України для розгляду кримінального провадження та повідомляє, що судовий розгляд по суті відбудеться: стосовно Савченко С. Б. – 18.01.2018 р. о 10 год., стосовно Рижової І. В. – 30.01.2018 р. о 09 год. 30 хв. у приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилианська, 142.

Савченко С. Б. та Рижова І. В. повідомляються, що ухвалою суду від 14.12.2017 р. прийнято рішення про здійснення стосовно них спеціального судового провадження.

У разі неявки обвинувачених до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинувачених в порядку спеціального судового провадження.

Суддя С. І. Дячук

Краматорський міський суд Донецької області розглядає цивільну справу № 234/14816/17 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Кредекс Фінанс» до Махмутова Радіка Фатиховича, Ніколаєвої Вікторії Антонівни про стягнення заборгованості.

Викликаються відповідачі: Махмутов Радік Фатихович, Ніколаєва Вікторія Антонівна на 25 січня 2018 року о 13.45 годині для участі у судовому засіданні, яке відбудеться в приміщенні Краматорського міського суду Донецької області за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21, каб. № 23/3.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута в їхню відсутність.

Суддя Л. І. Переверзева

Втрачені документи

на судно «Крим»,

бортовий номер КИВ 1311к,

власник Балацький Леонід

Віталійович,

вважати недійсними.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) 25.01.2018 р. о 09.00 год. розглядає кримінальну справу за обвинуваченням Дегтярьова Геннадія Миколайовича за ст. 191 ч. 5 КК України. Явка обвинуваченого в судове засідання обов'язкова.

Суддя Літовка В. В.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Від заходу до сходу ми діти одного народу

ФЕСТИВАЛІ. Упродовж вихідних у Харкові творчі колективи з усієї України беруть участь у святі вертепів

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Майже півтисячі учасників фестивалю виступають із вертепами й колядками у центральних парках та в багатолітніх місцях по всьому місту — поблизу супермаркетів, лікарень, на майданчиках біля святкових ялинок.

Як розповів керівник апарату Харківської облдержадміністрації Анатолій Бабічев, цього року вертеп-фест, який проходить у краї за підтримки Харківської облдержадміністрації вже вдруге, став по-справжньому всеукраїнським.

«Це унікальна можливість повернутися до витоків, ознайомитися з нашою культурною спадщиною, традиціями різних регіонів України. Приємно, що саме наша область вкотре стає центром яскравих важливих культурних заходів», — зазначив Анатолій Бабічев.

Фестиваль відбувається під об'єднавчими гаслами «Від Харкова по Карпати Україна рідна мати!», «Схід і захід разом. Різдво єднає нас!». Головним заходом першого дня фестивалю став парад вертепів, який пройшов в обласному центрі на вулиці Сумській. Його учасники зібралися на майдані Конституції та пройшли святковою хо-

Учасники вертеп-фесту-2018 бажають щастя всім харків'янам

дою до майдану Свободи. А вже другого дня творчі колективи зберуться в парку імені Горького, щоб разом із харків'янами взяти участь у всеукраїнській акції — усім разом заспівати колядку «Нова радість стала».

У межах фестивалю відбуваються майстер-класи, які дають і гості, які завітали до Харкова з усіх кутків України, і творчі колективи Харківщини. Усі вони кажуть, що щасливі поділитися з жителями області своїми знаннями українських традицій.

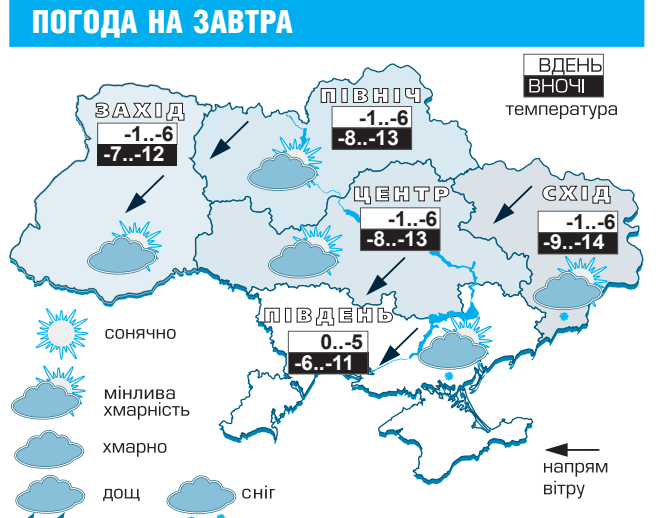
— Ми протягом багатьох років збираємо інформацію про фольклор Слобідської України, обряди, особливості співу та від-

творюємо ці традиції, — розповідає керівник гурту «Мурафський шлях» Галина Лук'янець. — Любимо народну пісню, тому радо користуємося нагодою продемонструвати жителям області наші витокі, які ми майже втрапили. Такі фестивалі стимулюють до пошуку нової інформації та повернення забутих традицій.

За словами інших артистів, вертеп-фест — це й нагода поділитися інформацією й досвідом з колегами з різних регіонів, які прибули в Харків напередодні днів вшанування святих Меланії та Василя. Саме цього дня наші предки починали щедрувати.

— 13 січня щедрували здебільшого хлопці, перевдягнені Маланкою. 14 січня, в день святого Василя, або Щедрий вечір, починалися колективні щедрування, — розповідає артистка гурту «Мурафський шлях» Олександра Тимченко. — Вони мали обов'язково зайти до кожної хати в селі, побажати щастя на весь рік.

Окрім професійних творчих майстерень, цього року до проведення заходу долучилися студентські колективи. Тож харків'яни й жителі області мають унікальну змогу насолодитися і професійним, й аматорським мистецтвом.

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 14 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-8 -13	-1 -6	Черкаська	-8 -13	-1 -6
Житомирська	-8 -13	-1 -6	Кіровоградська	-8 -13	-1 -6
Чернігівська	-8 -13	-1 -6	Полтавська	-8 -13	-1 -6
Сумська	-8 -13	-1 -6	Дніпропетровська	-8 -13	-1 -6
Закарпатська	-4 -9	-2 +3	Одеська	-6 -11	0 -5
Рівненська	-7 -12	-1 -6	Миколаївська	-6 -11	0 -5
Львівська	-7 -12	-1 -6	Херсонська	-6 -11	0 -5
Івано-Франківська	-7 -12	-1 -6	Запорізька	-6 -11	0 -5
Волинська	-7 -12	-1 -6	Харківська	-9 -14	-1 -6
Хмельницька	-7 -12	-1 -6	Донецька	-9 -14	-1 -6
Чернівецька	-7 -12	-1 -6	Луганська	-10 -15	-1 -6
Тернопільська	-7 -12	-1 -6	Крим	-2 -7	+2 -3
Вінницька	-8 -13	-1 -6	Київ	-8 -10	-3 -5

Укргідрометцентр

Рукоділля відволікає від суворих реалій

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ПРАЦЕТЕРАПІЯ. У Краматорську на Донеччині відвідувачам центру психосоціальної адаптації цього разу запропонували майстер-клас із виготовлення жіночих прикрас з використанням патріотичних мотивів. Учасники уроку працювали над створенням синьо-жовтих квітів, якими доречно доповнили зачіски представниць прекрасної статі. Втім, не красою єдиною — виготовлення подібних виробів має чітко виражений психотерапевтичний ефект, оскільки розвиває навички концентрації, допомагає зосередитися і водночас розслабитися. Відвідуючи цей чи інші майстер-класи, їх учасники поступово опановують нові професії. Зокрема тут провели курси перукарів та майстрів манікюру, і, отримавши відповідні сертифікати, дехто з недавніх безробітних уже зміг працевлаштуватися.

Згаданий заклад у нинішньому адміністративному центрі Донеччини працює другий рік і за цей час надав допомогу понад чотирьом тисячам людей — потерпілим внаслідок підступної гібридної війни, що досі триває в регіоні. Місцевих жителів та особливо внутрішніх переміщених осіб у центрі психосоціальної адаптації навчають адаптуватися до нових умов життя. З цією метою проводяться групові чи індивідуальні заняття, семінари, психологічні консультації та зустрічі у неформальній обстановці, які допомагають опановувати нові й корисні знання, відволікатися від повсякденних пекучих проблем, відчувати підтримку та знаходити нових друзів.

ОГОЛОШЕННЯ

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Булгакова Дмитра Вікторовича, обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У зв'язку з цим, у підготовче судові засідання викликається Булгаков Дмитро Вікторович, 20.10.1954 року народження, обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110, ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 437, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, яке відбудеться 22 січня 2018 року о 10.00 год. у приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П.Шутова, 1, каб. 6, під головуванням **судді Курової О.І.**

У разі неявки обвинуваченого, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

У Мукачеві гостей пригощають червоним вином

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ТРАДИЦІЇ. У місті над Латорицею розпочався один з найулюбленіших закарпатських фестивалів «Червене вино». Виноробы представили свої унікальні вина в міському парку. Їх рівно 40, як і виготовлених спеціально дерев'яних яток.

Офіційний старт заходу було дано на площі Кирила і Мефодія перед міською ратушею, де урочисто відкрили першу бочку вина, а на сцені виступили вокальні й інструментальні колективи. Барвистим продовженням стала святкова хода учасників, на чолі якої вертеп, тріости музики та яскраво вбрані художні колективи. Пройшовши колоною через усе місто, вони нагадали, що «Червене вино» — не лише винно-гастрономічна акція, воно спрямоване до витоків народної культури закарпатців.

На відкритті зазначали, що цей фестиваль найстаріший серед тих, котрі народилися

Кращі виноробы Закарпаття пропонують спробувати свої вина

за часів незалежності України. Він започаткував інші, що прижилися на Закарпатті й стали відомими далеко за його межами. За відгуками відвідувачів і оцінками експертів, «Червене вино» впевнено займає першу позицію. Підтвердження цього — те, що до Мукаче-

ва рік у рік приїжджає дедалі більше гостей із-за кордону.

У фестивальному містечку можна дегустувати десятки сортів вин, які пропонують переможці фестивалю попередніх років Іван Урста, Карло Шош, Василь Анталовський, Іван Павук, а також колоритну

закарпатську кухню. Хоч ціни трохи кусаються (склянка вина — 20 гривень, стільки само — порція печеної картоплі, 100 грамів шашлику — вдвічі дорожче), це не зменшило апетитів гостей. Усі з головою, але не втрачаючи голови(!), занурилися в атмосферу свята.

У дні фестивалю, який триватиме по 14 січня, відбудеться конференція за участю іноземних і закарпатських виноробів і сомельє. Також щодня — виступи колядників, відомих естрадних виконавців, музикантів. Для дітей споруджено окремий ігровий майданчик, де вони зможуть розважитися, доки дорослі куштуватимуть вина і страви.

Завершить фестивальну програму оголошення переможців. Вони отримають у нагороду за майстерність бочки вина різного розміру. Додатковими призами, як і в попередні роки, стануть баранчики або поросятка: за визнане найкращим біле вино — білого кольору, за червоне — чорного.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 59 167
Загальний тираж за січень 348 100

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua